

ANABELA BASALO
OPASNA LJUBOMORA

1. Poglavlje

Pogledavši na sat Mija je shvatila da joj je ostalo samo dvadesetak minuta da se obuče i našminka pre nego što Jovana dođe po nju. Obuzela ju je panika. Toliko se predala učenju za ispit koji ju je čekao za nekoliko dana da je zaboravila na vreme. Večerašnja žurka u novootvorenom klubu bila je toliko važna njenoj najboljoj drugarici i znala je da mora da se pojavi kako bi učestvovala ili u njenom pomirenju s Mariom ili u definitivnom raskidu. Jovana i Mario bili su u vezi tri godine. Upoznali su se na prvoj godini fakulteta, onom istom gde su se upoznale i njih dve, nakon čega su postale nerazdvojne. Književnost je zasigurno daleko više zanimala Miju, ali obe su dogurale do završne godine i samo ih je nekoliko ispita delilo od fakultetske diplome.

Večerašnja žurka nije imala mnogo veze sa studentarijom. Prosto se desilo tako da je jedna zajednička Jovanina i Mariova prijateljica pravila rođendansku zabavu i pozvala ih oboje, iako je znala da im je već nekoliko dana veza u krizi zbog neobičnog Mariovog ponašanja, nejavljanja na telefon i neobičnih noćnih izlazaka u grad o kojima je Jovana malo znala. Mija je bila sigurna da Jovanu dečko vara, smatrala je da su svi njegovi postupci jasni simboli prevare i kukavičluka da prekine dugu vezu iskrenim priznanjem, ali nije imala srca da to otvoreno kaže i Jovani. Čerka bogatih ljudi, odrasla u najelitnijem kraju grada u kom kuće ispod dvesta kvadrata ne postoje, Jovana je bila razmažena i vrlo sigurna u sebe, tako da nije ni želela da pomisli kako bi je mogao ostaviti neko poput Marija.

Mija je napokon zatvorila knjigu iz koje je učila i otvorila orman. Odlučila se za belu haljinu golih leđa koja joj je sjajno stajala. Mijina velika strast bila je teretana, koju nije propuštala bar triput nedeljno. Zbog toga je i imala savršeno telo, izvajane mišiće i mogla je da nosi šta god bi joj palo na pamet i da u tome izgleda fantastično. Uz lepo telo imala je i lepo lice. Kosu je pustila do pola leđa, nikad je nije farbala, već samo negovala, tako da je boja lešnika davala njenom licu još mlađi izgled i uklapala se uz svetloze-

lene oči kojima je obarala s nogu muškarce. No, svi su se pitali a niko nije znao istinu zašto je Mija jednostavno nepristupačna momcima. Naime, njena prva i poslednja veza završila se prethodnog proleća i to s momkom o kome nije mnogo pričala, čak ni Jovani. Bio je stariji nekoliko godina od nje, upoznali su se na letovanju na koje je Mija otišla s jednom rođakom. Veza je trajala više od godinu dana. Mija svom momku nikada nije dozvolila da dođe po nju ispred fakulteta, već ju je uvek čekao ispred kuće. Nikad ga nije pvela na neku studentsku žurku, pa je momak došao i prošao a da je izgledalo kao da nije ni postojao u Mijinom životu. No, to su mislili oni koji su poznavali nju. Ona je i te kako znala da je ta veza bila njena prva ozbiljna i prva koja joj je uzela nevinost. Zbog te veze kajala se gorko jer je bila ubeđena da tog muškarca nikad i nije volela, već da ju je romantika letovanja navela da mu se preda. Kasnije nije želela da se pomiri s tim da on nije bio onaj pravi. Idealizovanje joj je bilo u krvi. Njen otac, Radovan, bio je priznati pisac, maštovit čovek koji je svoju ćerku vaspitavao na bajkama i stvorio joj svet u kome je ljubav najvažnija. Majka joj je umrla od leukemije kad je imala samo deset godina i od tada je otac bio sve što je imala. Njegova ljubav i pažnja su je okruživali u svim situacijama. Mada nisu razgovarali o stvarima koje se tiču muško-ženskih odnosa, ipak je u očevim bajkama uvek bilo podvučeno da je smisao života naći pravu osobu kao što je za njega bila Mijina majka. Nakon majčine smrti kćerka nikada nije videla oca s drugom ženom. Nikad nije ni posumnjala da bi on bar obavljao svoje potrebe zdravog muškarca negde, nekako, s nekom. Jednostavno se zatvorio u svet gde su kćer, knjige i televizija jedino i postojali.

Čula je oca kako kašlje. U poslednje vreme je izgledao lošije nego inače, ali nikako se nije dao nagovoriti da ode do lekara. Mnogo je pušio i taj suvi kašalj se mogao čuti i kasno noću, kao i ujutru kad bi otvorio oči.

Obukla je haljinu, pronašla odgovarajući sako i uklopila uz sve bundicu od veštačkog krzna i srebrne cipele s visokom štiklom, kao i srebrnu tašnicu u koju je natrpala sve moguće ženske potrepštine. A onda se bacila na šminkanje u kome je bila maher i uspela je da

bude gotova do trenutka kad je čula sirenu koju Jovana nije štedela, ne mareći za ostale stanare četvorospratnice u kojoj je Mija živela.

– Tata, idem ja. Nemoj me čekati, sigurno je da ću se zadržati.

Poljubila je oca u čelo. On je samo na trenutak sklonio oči s knjige koju je čitao i nasmešio se kćerki, klimnuvši glavom da je dobio na znanje ono što mu je rekla. Mija je znala da je sasvim moguće da ga zatekne u istom ovom položaju i kad se vrati, samo što će pročitati više strana. Takav je bio njen otac.

2. Poglavlje

Jovana ju je čekala sa zapaljenom cigaretom. U besnim kolima je grurala muzika, ali ju je Mija odmah smanjila čim je ušla.

– Ti baš moraš da probudiš sve moje komšije?

– Što si ti tako obzirna prema ljudima? U redu, smanjeno je, nemoj večeras da mi budeš tako ozbiljna, znaš da mi je potrebno da tamo uđem opuštena i da vidim kako da popravim odnose s Mariom.

– U redu, kakav ti je plan?

Jovana je zabacila glavu i njena nadograđena crna kosa rasula se preko ramena.

– Nemam ja nikakav plan. Ti si ta koja uvek ima pametnije planove. Da čujem, imaš li neki za večeras u vezi s Mariom?

Bilo je neobično da se većina prijateljica obraćala Miji za savet u vezi svojih bivših, sadašnjih ili potencijalnih muškaraca. Iako je imala malo iskustva, nekako su je smatrale najpronijljivijom, možda i zbog toga što je lako odbijala udvaranja i što je bila najprivlačnija na fakultetu. Lepota uvek sa sobom nosi i delić nepotvrđenog iskustva, rekao bi njen otac.

– Ja sam ti rekla da je najbolje da sačekaš pravi trenutak, priđeš mu i pokušaš da razgovaraš s njim.

– Jao, to je dosadno! Ja sam mislila na zavođenje, hoću da se priseti kako ja umem da igram oko nekog muškarca, kako umem da

budem poželjna, pa da ga malo napravim ljubomornim i da vidi šta će izgubiti ukoliko ne promeni svoje glupo ponašanje.

– Ja nisam za pravljenje ljubomore, to može da izazove i kontra-efekat.

– Kako?

– Možeš mu biti odvratna što flertuješ. A ti, Jovana, umeš da preteraš u svom seksi igranju.

– Šta ti znaš?! Imala si jednog frajera i sad mi se praviš pametna! Uostalom, videću kako se bude razvijala situacija. Danas sam kupila ovu haljinu i možda će Mario odlepiti kad me vidi i sam će doći da me moli da se mirimo.

Jovana je imala običaj da na ovakav način završi priču koja joj nije išla u korist. Nekad bi uvredila ljude oko sebe, no Mija ju je prihvatila sa svim manama koje je imala, pa se nije obazirala na tako nešto. Razmaženost njene najbolje drugarice nisu umeli svi da istrpe, ali Jovana je ipak imala veliko srce i pokazivala ga je onima koji joj nisu zamerili za sitnice.

Vozila je prebrzo, pa joj je Mija skrenula pažnju da uspori. Jovana se rugala tom strahu, ali je ipak usporila. Klub u koji su išle bio je u delu grada gde je živela Jovana, no ipak je insistirala da dođe po Miju. Nekad je to bio poznati restoran koji se nakon smrti vlasnika pretvorio u kafanu s prosečnom kuhinjom i pevaljkama koje nikad nisu uspele da snime ploču, a onda su ga zatvorili zbog nerentabilnosti i čestih tuča među pijanim gostima. Više od pet godina bio je magacin neke strane firme i, iznenada, pre dva meseca, pojavila se reklama u medijima o novoj diskoteci na tom mestu. Ubrzo su se svi sjatili da vide novo mesto. Mija nikad nije pre bila tu, ali Jovana je išla na otvaranje i pričala je kako je uređeno da liči na raj, s mnoštvom svetla i detalja na zidovima, s fontanama koje su menjale boje i udobnim separeima ili barskim stolovima.

Parking je bio prepun, ali je momak prepoznao da bi ovaj besan auto mogao da mu donese dobru napojnicu, pa je Jovani pokazao prazno mesto koje je čuvao za slične automobile. Naravno, dobio je

krupnu novčanicu i bio prezadovoljan. Ispred vrata kluba stajalo je nekoliko mladih ljudi i cvokotalo na zimi, moleći obezbeđenje sastavljeno od tri prekrupna momka da ih pusti i bez rezervacije. Ali obezbeđenje je bilo neumoljivo. Kad je Jovana prišla, nasmešili su se i propustili je zajedno s Mijom, koja se bila zbunjena. Nije volela klubove zbog gužvi koje su se stvarale za tren oka. Da nije bilo Jovane, pitanje je da li bi nju pustili. Dobar auto i glas o bogatim roditeljima prenosi se tako brzo da otvara sva vrata. A Jovana je bar bila noćna ptica.

U klubu je bilo puno, ali gazda i menadžer očito nisu bili od onih alavih ljudi koji bi dali suviše rezervacija, da bi se posle konobari tukli s gostima ne bi li prošli pored njih držeći visoko tacne u rukama. U ovom klubu svaki je sto bio rezervisan, ali se nije dozvoljavalo da bude gostiju koji stoje između barskih stolova i tako prave nepotrebnu gužvu. Ostavile su jakne na ulazu i jedna starija devojkica ih je provela do separea koji je bio odmah pored centralnog. Sele su.

– Kako ti se sviđa?

Mija je klimnula glavom što je značilo da može da se podnese. Zaista je bilo prelepo uređeno. Muzika još nije bila preglasna tako da je moglo i da se priča.

– Ko će još doći za naš sto?

– Moje drugarice iz kraja. Upoznala si ih.

Mija se namrštila. Jovana je imala nekoliko drugarica-komšinica i sve su bile razmažene kćerke bogatih ljudi. Nijedna joj se nije dopadala. Nekoliko puta ju je Jovana povela sa sobom u provod gde su bile i one, ali očigledno da im je lepa Mija zapinjala za oko jer nisu mogle da se mere s njom ni u čemu sem u količini džeparca za izlazak. Zato su je ignorisale i Mija se nije osećala lagodno u njihovom društvu.

– Znam, znam, prevrćeš očima na njih, ali šta da se radi? Nećemo valjda nas dve da sedimo same za ovalikim separeom. Uostalom, namestila sam da Mario bude za separeom preko puta, pa možemo u neko doba i tamo da pređemo s njegovim prijateljima. Zavisi kako se situacija bude odvijala.

– Dobro, ionako sam večeras izašla samo zbog tebe. Izdržaću.
– Mogla bi i ti večeras da nađeš neku zabavu, nekog tipa, što da ne?

– Ne verujem. Moj tip muškarca ne izlazi na ovakva mesta.

Jovana se glasno nasmejala i pokazala prelepe zube. Nije bila neka lepotica, nos joj je bio poveliki, a lice isuviše usko da bi se ta veličina nosa zanemarila. No, videlo se da je doterana, da ima stila i novca, čime je nadoknađivala ostale nedostatke. Umela je da se našminka tako da potpuno promeni svoje lice i istakne lepe usne.

– Nemaš ti pojma koji je tvoj tip muškarca. Kad te jednom neko obori s nogu, budi sigurna da to neće biti onakav o kakvom si ti maštala. Pogledaj Marija. Da mi je neko rekao da ću zbog jednog debelog, niskog momka izgubiti glavu, lupila bih mu šamar jer bih to smatrala uvredom. Ali desilo se. Tako će i tebi.

Mija nije uspela da odgovori na ovu Jovaninu konstataciju jer su se u tom trenutku pojavile četiri devojke u skupoj garderobi koje su vrišteći izljubile Jovanu, dok su Miji samo klimale glavom. Onda su sele za sto i započele da se dive garderobi svake ponaosob i da prepričavaju koliko su šta platile. Mija se bacila na razgledanje kluba i ljudi u njemu.

3. Poglavlje

Posle samo pola sata od dolaska glasnih i razuzdanih Jovanih prijateljica klub se sasvim napunio. Za centralnim separeom, odmah do mesta gde su sedele Mija i Jovana, sedeli su momci koji su imali u proseku tridesetak godina i izdvajali su se nekom namr-godenom dostojanstvenošću i hladnoćom prema okolini. Mija je imala osećaj da su to neki žestoki momci i nije volela što je u njihovoj blizini. Ali je bilo očigledno da se Jovanim drugaricama baš takvi dopadaju jer su neprestano bacale poglede ka njima i pokušavale najraznovrsnijim denserskim pokretima da skrenu pažnju na sebe. Jovana je bila mirna. Sedela je i gledala ka ulazu iščekujući da se pojavi Mario, ali njega nije bilo ni narednih sat i po

vremena. Miji je bilo žao prijateljice, znala je koliko je Jovana sujetna i kako joj teško pada ovo što se događa, no nije mogla puno da joj pomogne, tako da su obe ćutale i gledale na različite strane.

Kada se atmosfera u klubu zahuktala najviše od popijenog alkohola, Mija je primetila da su se pogledi svih devojaka odjednom okrenuli u istom pravcu. Jedan visok muškarac crne kose u sivoj košulji i svetlosivim pantalonama prolazio je klubom i pozdravljao se s velikim brojem gostiju. Neonsko svetlo ga je povremeno hvatalo u hodu, ali Mija je jedino mogla da jasno vidi njegov osmeh koji je otkrivao kao sneg bele zube i samouverenost tako prepoznatljivu kod zavodnika. Morala je da prizna i da se njen pogled gubio ka tom neznancu, ali kad je prišao najvećem separeu i pridružio se namrštenim licima ostalih momaka, više joj nije bio zanimljiv. Tačnije, više nije želela da joj bude privlačan. No, taj neznanac je probudio takvo interesovanje za njenim stolom da se čak i Jovana pokrenula iz učmalosti. Devojke su zastale u igri i bez imalo diskrecije svojstvene damama razmenjivale uzdahe, proste šale i svakakve druge komentare na račun tog muškarca. Mija je jedino uspela da shvati da se radi o gazdi kluba i da je njegova reputacija kod žena na veoma visokom nivou. Ako ništa drugo, mislila je kako je bar i Jovana prestala da gleda ka ulazu i zaboravila na glavni razlog svog dolaska.

Vreme je prolazilo brzo, kako samo u noćnim izlascima može da prolazi. Miji je to odgovaralo, hvatao ju je umor, a i velika količina nikotinskog dima joj se uvlačila u kosu i počinjala da je čini nervoznom. Devojke su već bila pod velikim gasom i otvoreno se nabacivale „susedima“, a oni su pokazivali sve više interesovanja, pa su poslali i flašu šampanjca za njihov sto. Mija je pokušavala da bude neprimetna, ali joj se činilo da i nju jednako posmatraju kao i ostale devojke. I tad je u klub ušao Mario. U prvom trenutku Mija se obradovala jer je mogla da očekuje da će sad Jovana preduzeti neke korake, što je nju oslobađalo dužnosti pratilje, tako da bi to moglo značiti kako će uskoro biti slobodna da ode kući. No, kad je ugledala visoku plavokosu devojkicu koju je Mario držao za ruku, sve se okrenulo. Pogledala je u Jovanu baš u času kad je i ova primetila

svog bivšeg dečka s drugom. Oštro lice mlade bogatašice se smračilo. Mija ju je pokušala umiriti, ali nije bilo šansi da Jovana ostane mirna. Mario i njegova nova devojka seli su s njegovim prijateljima, tako da su bili laka meta za Jovanine poglede.

– Nemoj da se tangiraš oko njega. Pusti ga.

– Kako da ga pustim? Kako ga nije sramota da se pojavi s ovom izlizanom plavušom? Počupaću je, kunem ti se!

– Molim te, smiri se, ništa tako nećeš postići. Zezaj se, pravi se da ti nije ništa, to će mu mnogo teže pasti nego da napraviš scenu.

Ali Mijini dobronamerni saveti kao da nisu ni dopirali do razbesne ljubomorne devojke. Jovana nije skidala pogled s novopečenog para, bila je kao ptica grabljivica koja vreba priliku da skoči na žrtvu. Onog trenutka kad je Mariova nova devojka krenula do toaleta, Mija je namirisala opasnost. Čim je Jovana potrčala ka njoj, napravila se gužva. Odjednom je ceo klub bio svedok žestokom čupanju i tuči između dve devojke koje se zapravo i nisu poznavale. Do trenutka kad je Mario uspeo da skloni svoju plavušu u jednu stranu, a obezbeđenje Jovanu na drugu, obe su bile iscepane odeće i razbarušenih frizura s nekoliko pramenova na podu.

Mija je umirivala Jovanu koja se dobrih pet minuta batrgala u rukama momaka iz obezbeđenja i govorila svakakve reči svojoj rivalki. A onda ju je obezbeđenje odvelo napolje, rekavši Miji da donese njene stvari. Mija je otišla do separea po svoju i Jovaninu torbu, bacivši na sto nešto novca za račun koji ne može sačekati i nakon podizanja jakni s garderobe istrčala napolje. A tamo ne samo da je zatekla Jovanu u suzama već se našla oči u oči s lepim, privlačnim, zavodljivim gazdom kluba. Na svetlu koje je bilo daleko jače u klubu jer je dolazilo od reflektora nad ulaznim vratima taj muškarac joj se učinio starijim nego što je to bilo u polumraku diskoteke. Imao je sitne bore oko očiju, ali one mu nisu oduzimale ni komadić od privlačnosti. Baš suprotno, davale su mu nešto iskustva i podvlačile dubinu tamnozelenih očiju.

– Je li ovo tvoja drugarica?

Kad mu je začula glas, pomislila je da je šteta što ne radi kao neki voditelj na radiju. Jedva je uspela da progovori a da sakrije

mucanje. Onako visok, kao da joj je gazio po senci i pretio da će se svakog trenutka baciti na nju.

– Da, ona je moja drugarica. Strašno mi je žao što je napala tu devojkicu, izvinjavam se u njeno ime. Tako mi je neprijatno.

Mija je znala da je pocrvenela, ali ni to nije moglo da joj više oteža kako se zaista osećala. S jedne strane bilo ju je stid što je Jovana postupila na najgori mogući način i skrenula pažnju svih prisutnih na sebe, a s druge strane ovaj gazda kluba ju je plašio i zbunjivao u isto vreme. Nije baš lep osećaj kad očekujete da jedan tako zgodan muškarac svakog časa ospe paljbu na vas i kaže vam da su vam vrata njegovog kluba zauvek zatvorena.

– Nemaš zbog čega ti da se stidiš, nisi ti učestvovala u tome. Ljubavni problemi su razlog, zar ne?

Mija je videla njegov osmeh. Da, imao je tako bele i pravilne zube da su prosto upadali u oči. Malo joj je laknulo, ali i dalje je crvenela pred njim.

– Da. Ljubomora koju nije uspela da kontroliše.

– Onda joj je oprošteno. Ali najbolje je da sad ne ulazi ponovo unutra. Već je razmazana od šminke i ne verujem da bi sutra bila srećna što bi ju je taj zbog koga je skočila na onu devojkicu video u ovom stanju. Da li ste došle kolima?

Mija je klimnula glavom. Zaista, kad je bacila pogled na Jovanu koja je stajala pored momaka iz obezbeđenja i slušala njihovo tešenje, shvatila je o čemu joj je lepota govorio. I najkvalitetnija šminka koju je Jovana imala na licu nije uspela da se suprotstavi suzama koje su bez prestanka tekle niz njeno lice.

– Ko od vas dve vozi?

– Ona.

– Ne znam baš da li je u stanju... Možda je bolje da vas ja odvezem sad kući, a ona nek se sutra sredi i dođe po auto.

Mija je jedno vreme razmišljala. Jovana je izgledala kao da nije sposobna ni da hoda sama, a o sedanju za volan da se i ne govori. S druge strane, ponuda ovog muškarca činila je da Mija ipak nakratko bira između rizika da Jovana udari u neko drvo pored puta ili da

se trpi neverovatno snažna privlačnost opasnog muškarca. Na kraju je preovladao razum i Mija se složila da zajedno s drugaricom sedne u njegov džip. Jovana, naravno, nije ni pokušala da se suprotstavi, delovala je kao zombi koji ne može da prestane da plače.

4. Poglavlje

Jovana je stanovala relativno blizu kluba u kome je napravila incident, u kraju u kom je bilo mirno i tiho. Ostavili su je ispred kapije, a Mija je pokušavala da joj kaže nekoliko utešnih reči, no znala je da ništa neće sprečiti da ovo bude Jovanina teška noć. Tek kad se vratila u kola i sela kraj neznanca, shvatila je da je ostala sama s njim.

– Mene možeš da ostaviš i kraj taksi stanice. Nema potrebe da se mučiš i da me voziš kući. Ne stanujem baš blizu.

Čula je njegov zvonki smeh.

– Ti si baš neka fina devojka. Ne brini, nije mi teško. Volim noću da vozim kroz grad. Usput, ja sam Ognjen.

– Mija, drago mi je.

– Lepo je to ime, Mija.

– Hvala.

Nastala je tišina koja se Miji činila mnogo neprijatnijom nego ona tuča u klubu. Svesna njegove blizine i toga da se nalazi u kolicima s muškarcem koji se sigurno petlja i sa žestokim momcima, osećala se loše. Nikad nije bila blizu sveta u kome relativno mladi i lepi ljudi imaju brdo novca, a nikad se zaista ne zna odakle im. Smatrala je da oni traže samo devojke koje će se diviti njihovom novcu, a Miju je bilo sramota da iko pomisli kako i ona pripada takvima.

– Čutljiva si?

Slegnula je ramenima jer nije znala šta bi na ovo pitanje mogla da odgovori. Inače nije mnogo pričala, a sad joj je bilo još teže da bilo šta kaže. Bojala se kako bi mogla da joj izleti neka glupost, a znala je i da ćuteći neće izgledati mnogo pametnije. Njena reakcija ipak je ponovo izazvala Ognjenov osmeh.

– Ili nisi pila alkohol kod mene u klubu ili si zaista tamo zalutala.

– Kako to misliš?

– Imam tu nesreću, a može biti i sreću da svako veče iz kluba povezem neku devojkicu iz različitih razloga. Nisi mala, shvataš o čemu govorim. Znam da to nije lepo reći na ovaj način, ali istina je i prosto je činjenica, pa što da se lažemo. Uglavnom sve pričaju kao navijene, neke doduše odmah pređu na dela, ali uglavnom nijedna nije tako fina, mirna i kulturna kao ti.

Miji se nije dopalo ovo što je čula. U redu, možda je on mislio da ju je pohvalio, ali svakako nije želela da je gleda kao jednu od onih koje je svako veče mogao da poveze iz različitih razloga.

– Verovatnije je da sam zalutala u klub.

– I ja mislim. Mada mi je drago što je tako. Ima nešto neverovatno privlačno u tebi. Mogla bi da izgledaš kao milion dolara i da privučesh sve poglede samo da se malo potruđiš. Ali ti kao da to ne želiš. Posmatrao sam te tamo dok si sedela. Iskakala si od svih onih devojkica za tvojim stolom. Baš si mi bila slatka, nekad je delovalo kao da se stidiš što si tu.

– Nisi daleko od istine.

– Ali svaki od mojih drugara koji je sedeo pored mene i posmatrao vas pre bi se odlučio za neku od njih nego za tebe.

Namrštila se. Ovo ju je, mada to nikad ne bi glasno priznala, udarilo pravo u sujetu.

– Nikakav problem. I bolje je tako. Ja i ne bih želela da me neko od njih izabere.

– Hej, hej, polako, nemoj odmah da reaguješ tako prokleta ženski, nisam dovršio misao. Oni posle dve-tri čaše viskija ne biraju više devojkicu u koju bi eventualno mogli da se zaljube, već samo onu koju bi te noći odveli u krevet i sutradan joj već zaboravili ime. Zato smatram da je to ogroman kompliment što ti nisi ta koja im je zapala za oko.

– Hvala. I jeste kompliment.

Osećala je njegov pogled na sebi, povremeno bi je pekao po levoj strani lica, ali se pravila da ne primećuje.

– Voleo bih da upoznajem više devojaka kao što si ti.

– Pa, ima nas mnogo. Možda je problem u tome što ne idu u tvoj klub, pa si zato uskraćen za takve susrete.

Htela je da zvuči otrovno, to je bio pokušaj da ovom neodoljivom samouverenom Ognjenu pokaže kako je ne vređa što ne pripada svetu na koji je on navikao.

– Verovatno je to u pitanju. Onda me posavetuj šta da otvorim umesto kluba, pa da mi dolaze takve devojke kao što si ti? Biblioteku?

Uzvratio je udarac i to ju je zbolelo. Ali Mija je rešila da prihvatiti izazov do kraja, ionako su bili blizu njene kuće, pa bar da ovaj naduvenko čuje nešto što ne može da izgovore one koje inače sreće.

– Možeš da otvoriš i biblioteku, ali ne verujem da bi bilo šta postigao. Ponekad je mnogo bitnije kakav je gazda od toga kakav je lokal. U tvoju biblioteku bi opet dolazile iste devojke koje dolaze i u klub. Valjda ti zaslužuješ njih i one tebe.

Očekivala je Ognjenov komentar kojim će je lako poklopiti, ali umesto toga pitao ju je za adresu i bez ijedne izgovorene reči dovezao je do ulaza. To njegovog lagano odustajanje od prepucavanja ju je zbunilo. Pomislila je kako je to sve Ognjenu bila samo loša zabava dok je ne doveze do cilja, a kad ona bude izašla iz kola, neće se ni sećati njenog imena niti bilo čega od onog što mu je rekla.

– Hvala ti što si me dovezao i što si se pobrinuo za moju drugaricu.

– Nema na čemu. Da li to znači da u meni ima bar nešto plemenito što se u tvom svetu može priznati?

Sad se smešio, pa se i Mija nasmešila. Taj osmeh je bio zarazan.

– Smatraj da si dobio mali orden iz mog sveta. I to je nešto.

– A da li bih mogao da menjam orden za broj telefona i jedan odlazak na večeru? Makar samo na banjalučke ćevape, ukoliko su restorani suviše fensi?

Zbunjeno ga je gledala. Da, dopadao joj se, ali ona nije smela ni da pomisli kako bi moglo da se među njima desi nešto više od jed-

ne noći. Ognjen je, mislila je, iskusan u muvanju, njemu svako večer neka popusti, makar za broj telefona. A Mija nije želela da bude kao ostale.

– Žao mi je, ali ne mogu da ti dam broj telefona, a ne mogu ni na večeru s tobom.

Nije smela da ga gleda u oči. Lomila je prste i čekala trenutak da istrči iz kola.

– U redu, ako si tako odlučila.

Pomalo je bila razočarana ovim lakim odustajanjem. Želela je bar još malo da se potruđi, ali ispostavilo se da nije vredna truda.

– Idem, još jednom hvala na vožnji.

– Nema na čemu. Nadam se da ćeš nekad ponovo zalutati u moj klub.

– Nakon ovog večeras? Ne verujem.

– Nikad ne reci nikad. Laku noć, divna devojko.

– Laku noć.

Izašla je iz kola pitajući se da li ju je nazvao divnom devojkom samo zato što joj je već zaboravio ime. Svesna da je prati pogledom, požurila je ka ulazu u zgradu. A kad se napokon našla unutra, mislila je da će joj srce iskočiti iz grudi.

5. Poglavlje

Sutradan popodne Jovana joj se porukom najavila kako će za sat vremena biti kod nje. To je Miju dodatno unervozilo. Ionako joj je bilo teško da se čitav dan koncentriše na učenje jer su joj misli letela na prethodnu noć i na Ognjena. Koliko god sebe ubeđivala da je dobro postupila što mu nije ostavila broj telefona, toliko se i kajala što je ispala kukavica i što ne sme da zaviri u neki drugi svet koji se iz daleka činio opasnim. Nekako je bila sigurna da Ognjen nije samo vlasnik kluba. Iako je malo znala o njegovom krugu ljudi, dovoljno je načula da takvi momci nisu sasvim „čisti“, da uvek imaju neki deo kriminala u venama, a nikako nije želela da zna sve o tome.

Čim se Jovana pojavila na vratima, odmah joj je bilo jasno kako je provela besanu noć. Njeno inače oštro lice sad je bilo naduveno, na sebi je imala nekoliko različitih boja, što u normalnim uslovima nikako ne bi moglo da se desi. Kratko se pozdravila s Mijininim ocem, a onda pronašla utočište na krevetu i Mijinoj sobi.

– Kako se osećaš danas?

– Kako? Ne znam ni sama. Trebalo bi da mi bude krivo što sam napala onu glupaču, ali nije. Čak mi je žao što joj nisam počupala svu kosu.

– Jovana, nemoj da preteruješ. To ti stvarno nije bilo potrebno.

– Ma nemoj? Ti misliš da su svi tako hladni i uzdržani kao ti? Na mom mestu ti bi ispijala pićence i blejala okolo i ništa ne bi učinila.

– Ja bih na tvom mestu izašla iz kluba dostojanstveno.

– Hoćeš da kažeš da sam se ja ponizila? To hoćeš da kažeš? Izvini, ali poniženje je bilo to što je Mario došao s njom. Ostalo je sve normalna reakcija.

– U redu, ako ti tako misliš. Bilo pa prošlo.

– Ništa još nije prošlo.

Ton Jovaninog glasa bio je zaprepašujuće zloban.

– Šta sad nameravaš da uradiš?

– Da se dobro raspitam o toj plavuši i da joj zagorčam život.

– A kako to misliš da postigneš?

– Znaš Mariovog druga Peđu? On je sinoć isto bio tamo. E, vidiš, taj mi se nabacuje već nekoliko meseci, još otkad je moja ljubav s Mariom cvetala. Sad ću ja to iskoristiti i preko njega ću doći do svih informacija. A onda ću njoj da pravim kaos. Ako vozi auto, ima svakog jutra da nalazi izbušene gume. Zvaću je telefonom u pet ujutru i pričaću joj najgore uvrede.

– Užasna si! Zar ne shvataš da ćeš se tako ogaditi Mariju i da više nikad nećeš moći da ga vratiš?

– On me više ne zanima. Sad je u pitanju samo moja sujeta.

Mija je shvatila da je besmisleno da uverava Jovanu kako greši. Nikako nije mogla da razume zašto neke žene imaju potrebu da vraćaju na sve načine i svim sredstvima nešto što je izgubljeno.

– Iskreno se kajem samo zbog toga što sam sinoć onako izgledala pred tipom koji me je odvezao kući.

– Pred Ognjenom?

– Opa! Ti mu znaš ime i izgovaraš ga kao da ste postali prisni otkad ste mene jednu ostavili pred kućom. Ima li nešto što bi trebalo da znam da se desilo noćas?

Mija je jedva uspela da iskontroliše žensku potrebu da s nekim podeli ono što je muči. Zнала je da Jovana nije prava osoba za takve tajne. Ona je više pripadala Ognjenovom svetu, pa je bilo apsurdno da joj objašnjava zašto ga je odbila.

– Ne, naravno da se ništa nije dogodilo. Odvezao me je kući i ostavio isto kao što je ostavio tebe.

– Pa da, baš sam glupa. Nisi ti osoba koju bi takav tip mogao da startuje.

E, sad je bila povređena i njena sujeta.

– Čekaj, zašto to misliš? Nešto mi fali?

Jovana se nasmejala.

– Odmah se vređaš. Ali nisam mislila da ti nešto fali, već prosto nisi od onih koje bi lako otišle u krevet s njim. Poznajem te, ti se ni Bredu Pitu ne bi lako dala. A takvi tipovi, veruj meni, nemaju baš neku volju da se trude. Inače mogu lako da dođu do seksa, pa im je trud samo problem. Razumeš?

S ovim je već i Mija mogla da se složi. Ali nešto ju je strašno kopkalo.

– A ti?

– Šta ja?

– Da li bi ti brzo uskočila u krevet s njim?

Jovana je na trenutak zastala kao da se predomišlja, a onda je kao iz topa rekla:

– Ma, da li si ti normalna? Pogledaj Marija i pogledaj tog Ognjena. Ako sam mogla biti luda za Mariom koji nije ni upola dobar tip kao što je Ognjen, onda je logično da bih s ovim bez razmišljanja otišla u krevet.

Mija je osetila ljubomoru, iako to osećanje nikad nije volela ni kod sebe ni kod drugih. Naročito joj je bilo neprijatno što oseća

ljubomoru zbog nekog s kim i nije imala ništa. Ali sebi nije znala da pomogne.

– Ti ćeš ponovo ići u taj klub?

– Naravno! Zašto ne bih išla? Misliš zbog onog što sam uradila sinoć? Ma daj, tamo se svakakve gluposti dešavaju skoro svaku noć. Za nedelju-dve sve će biti zaboravljeno.

A Mija se pitala da li će za nedelju-dve Jovana pokušati da bez mnogo truda sama uskoči u Ognjenov krevet.

6. Poglavlje

Mija je položila dva ispita u roku od dve nedelje i bila je preza-dovoljna kako napreduje završna godina njenog studiranja. Otac ju je nagradio većom svotom novca, koju je potrošila na neke lepe krpice. Jovanu je videla samo dva puta za poslednjih petnaestak dana. Dok je Mija učila i polagala ispite, Jovana se bacila na svoj monstruozi plan oko razotkrivanja Mariove sadašnje devojke. Kad su se konačno nakratko videle, Jovana je već bila u šemi s Peđom, od koga je postepeno prikupljala informacije o Dragici, kako se plavuša iz kluba zvala. Mija je bila užasnuta činjenicom da njena drugarica ima takve porive, ali nije znala kako da je spreči. Zato je počela da je izbegava i da ponekad i laže kako ne može s njom da ode na kafu.

Ognjena je počela da zaboravlja. Kad bi joj ponekad pao na pamet, osetila bi kako je grize sujeta što u njegovim očima ipak nije bila kao i sve ostale. Samo ju je mučilo da li se on toga uopšte seća.

A onda, nešto manje od mesec dana od Mijinog prvog i posled-njeg odlaska u njegov klub, Jovana je uporno insistirala da se njih dve nađu na piću. Mija je uspevala da ignoriše taj poziv nekoliko dana, ali kad je jedno popodne stigla poruka u kojoj je pisalo da

Jovana ima nešto važno da joj priča o Ognjenu, konačno je popustila. Radoznalost je prevagnula nad svim.

Našle su se u kafiću koji je bio miran u odnosu na one u koje je Jovana inače išla. To je bio Mijin izbor. Jovana je ponosno ušetala u skupocenom kompletu, sijajući od glave do pete.

– Imaš sreće što sam dobre volje, inače bih ti kukala što si izabrala ovaj kafić.

– Na drugom mestu ne bismo mogle da pričamo od buke.

– Dobro, dobro, pristajem i na ovu penzionersku varijantu. Pa, Mija, šta ima? Nikako da nađeš vremena da se vidiš sa mnom.

– Učim, za razliku od tebe. Možda bi trebalo da se malo uozbiljiš i da pokušaš da položiš neki ispit.

– Znaš, ti si baš štreberka. Nikad nisam volela da se družim s takvima, al' ti si mi se uvukla pod kožu. Iskreno, ne mogu sad da se koncentrišem na knjigu. Ja sam ti opet na devetom nebu.

Mija je zadrhtala jer se plašila da čuje razloge ove Jovanine izjave.

– Pomirila si se s Mariom?

– Ne budi blesava! Naravno da nisam. Njega sam zaboravila. Onu njegovu kokošku sam jedno vreme nešto malo mučila, ali sam odustala. Neka mu je, bolje i nije zaslužio.

– O čemu se onda radi?

– Napisala sam ti u poruci. O Ognjenu. Sećaš se njega?

Mija je klimnula glavom, što je Jovani bio jasan znak da počne svoju priču iz početka. Jovana je ponovo izašla u Ognjenov klub, naravno, u društvu istih prijateljica. Kako su dosta popile, momci koji su sedeli sa gazdom pozvali su ih da im se pridruže. Svaka je našla svog partnera za to veče, a pošto je Jovana sela pored Ognjena i s njim započela temu o onoj večeri kad se potukla, spontano se desilo da je baš ona završila u njegovom stanu.

– Znaš kako mu je dobra gajba! Baš po mom ukusu. Bilo je tako dobro te noći da sam se ja već ujutru zaljubila do ušiju. I onda sam nastavila skoro svako veče da dolazim u klub. Znaš, taj tip je tvrd orah, ne da se. Ne zove me, iako kaže da će zvati, a ja ne dozvolim da opet poludim, već se samo pojavim uveče u njegovom klubu.

On me prvo ignoriše, ali posle nekoliko viskija obavezno završimo kod njega u stanu. Sad već mislim da sam uspela da ga malo pripitomim. Prekjuče smo se videli van kluba, ja ga nazvala, a on se, da ne veruješ, javio na telefon. Mogu ti reći da je on taj pravi.

Mija nije mogla da veruje koliko ju je bolela ova Jovanina priča. Tako dugo se tešila da je postupila ispravno što nije dala Ognjenu da joj se približi, a sad se pitala da li sve to ima smisla. Ljubomora ju je ponovo preplavila. Iskreno se nadala da nije baš onakav kakav bi po svim pravilima trebalo da bude – ženskaroš koji previše ne bira. Zato je rešila da Jovanu podrži koliko god je to bilo potrebno samo da zavara sopstvenu ljubomoru.

– Jovana, drago mi je što si zaljubljena i to srećno, Jovana. I želim da ti ovo uspe.

– Uspeće, mora da uspe. Kad bi mi njega neka otela, bila bih u stanju da ubijem.

Mija se naježila jer je nekako i verovala u tu mogućnost.

– Nemoj negativno da razmišljaš. Biće to dobro.

Što je najgore, Mija je zaista verovala da bi Jovana mogla da uspe da zadrži Ognjena uz sebe, makar i na neki polovičan način. Takve vetropiraste momke devojke su lako puštale jer su znale da one nisu te koje su ih ulovile, već su same bile ulovljene i to samo jednim jedinim hicem. Zbog toga je neko navalentan i agresivan poput Jovane mogao da se izbori za svog mužjaka.

– Znaš, i tebe smo pominjali nekoliko puta.

Mija se trgla.

– Mene?

– Da. Ognjen kaže da si ti mnogo fina devojka, čak previše fina za njegov klub. Poslednji put kad smo se videli rekao je da te pozdravim i da bi voleo da te vidi. Dogovorićemo se jednom da odemo negde zajedno na večeru. Mislim da hoće da ti nabaci nekog druga.

– Neka hvala!

– Šta ti je, šta se odmah braniš kao da si nevinna! Neće niko da te uvuče u krevet ako ti to nećeš. Nije mi on rekao za druga, to ja samo pretpostavljam, pošto je baš nešto navalio na tu zajedničku večeru.

- Stvarno nemam želju za takvim izlaskom.
- Dobro, ako nećeš, nema veze. Samo sam ti to spomenula. Nego, šta ima kod tebe?

Naravno, posle ovakvog pitanja razgovor nije još dugo potrajao i dve devojke su se razišle, svaka sa svojim mislima.

7. Poglavlje

Mijin otac je imao promociju nove knjige i Mija je, naravno, bila pored svog oca. Oboje su se zadovoljni vratili kući negde oko osam sati i uz kolače ćaskali o svemu što se dešavala u toku popodnevne promocije. U tom prijatnom razgovoru prekinuo ih je telefon.

Mija se javila, ali je i odmah požalila.

– Ceo dan te zovem na mobilni, ali si nedostupna. Šta se s tobom događa?

Jovana joj se nije javljala više od dve nedelje. Jednom joj je poslala poruku s pitanjem da li je raspoložena za kafu, ali Mija nije odgovorila, što je samo po sebi značilo da ne želi da provede vreme s drugaricom. Prosto nije želela da sluša ništa što se tiče Ognjena. Htela je, napokon, da umiri sopstvena osećanja.

– Tata je imao promociju knjige, pa sam isključila telefon.

– A, tako! Onda u redu. Pozdravi ga i čestitaj mu u moje ime. Nego, šta radiš za sat vremena?

– Ništa. Umorna sam i leći ću ranije da spavam. Sutra imam predavanja od deset.

– Ne, nećeš leći da spavaš, nego ćeš da se spremiš i za sat vremena dolazimo po tebe.

– Ko?

– Ognjen i ja. I verujem da će tamo u restoranu biti i neki njegov drug, ali to ne mogu da ti potvrdim.

Mija se naježila.

– Žao mi je, Jovana, ali ne mogu. Stvarno sam neverovatno umorna i nimalo nisam raspoložena za izlazak.

– Brzo ćemo te vratiti. Za sat budi spremna.

Ovaj zapovedni ton koji se ne obazire na drugu stranu Miju je izveo iz takta. Retko kad je podizala glas, ali ovaj put nije mogla da se kontroliše.

– Aman, da li ti čuješ šta ti govorim? Nemoj da dolaziš po mene, nikuda ja ne idem.

Očekivala je da će i s druge strane žice doći do izliva besa, ali Jovanin glas odjednom je utihnuo.

– Mija, molim te. Učini mi to.

– Šta ti je? Ti to plačeš?

– Ne, ali ću zaplakati svaki čas.

– Šta se desilo?

– On... Ognjen je u poslednje vreme baš grozan prema meni. Ponaša se kao da ne postojim. I ume da bude zao, i pred drugima u klubu skoro da me otera od sebe. Nismo se videli čestito više od nedelju dana. A danas me je zvao da idemo na večeru. Ali s tobom. Ako mu kažem da ti ne možeš, bojim se da će reći da to ostaje za drugi put, a ja ne mogu više da čekam. Želim da večeras imam priliku da ostanem nasamo s njim, da odemo kod njega i da popričamo o našoj vezi. Molim te, zbog mene.

Mija je mnogo puta zbog Jovane činila stvari koje joj nimalo nisu prijale. Želela je da bude tvrđeg srca i da ovaj put odbije poziv na večeru. Ali Jovanin glas nikad nije bio toliko molećiv. Na kraju, naravno, kao što to uvek biva, Mija je stajala pred ormanom i pitala se šta da obuče. A u njoj je postojala ogromna trema kako će pogledati Ognjenu u oči a da on ne primeti koliko je ljubomorna zbog drugarice.

8. Poglavlje

Bili su tačni. Kad je ušla u njegov džip, vreme se na trenutak vratilo. Osetila je istu mešavinu mirisa njegovog parfema i jelkice za automobil. Pružio joj je ruku i nasmešio se kao da su već stari poznanici. Dok su se vozili do restorana, malo ju je propitivao o

ispitima, a onda pojačao muziku. Iako je želela da se pravi kako ne primećuje šta se događa na prednjem sedištu, Miji nije promaklo koliko je ga je Jovana gledala zaljubljeno. Videla je i kako je istr-gao ruku iz njene.

U restoranu nije bilo muškarca koji ih je čekao. Videlo se da je Jovana iznenađena, i to ne baš prijatno, ali nijednom rečju to nije pomenula. Naručili su hranu i razgovor je krenuo u neobičnom toku. Naime, Ognjen se ponašao kao da Jovana i nije tu. Odmah je pitao Miju da li ima neke promene u njenom svetu. Devojka nije znala kako da odgovara, bojeći se da bi ta priča mogla odati Jovani kako se nešto ipak dešavalo one noći u kolima.

– U mom svetu nema promena.

Ognjen se smešio samo za Miju.

– A ti mene nećeš da pitaš ima li promena u mom?

– Koliko vidim ima.

– Kakvih?

– Tu je sad Jovana.

Mija je smatrala da mora da pomogne i sebi i Jovani tako što će je uključivati na sve načine u razgovor. Ali osmeh zahvalnosti na Jovaninom licu je kratko trajao, jer je muškarac rešio da se ne obazire na Mijine pokušaje.

– Mislio sam da si hrabrija i da ćeš se usuditi da dođeš ponovo u klub.

– Nema to veze s hrabrošću.

– Mislim da ima.

– Nisi u pravu. To ima samo veze s tim što tvoj klub nije po mom ukusu.

– Ili ja nisam po tvom ukusu?

Jovana se zagrcnula.

– Vas dvoje vodite konverzaciju koju ja ne razumem. Mogli bi bar da mi objasnite o čemu se ovde radi.

Miji nije promakao bes koji se nevešto sakrio u Jovaninom glasu. Taman je htela da nađe neko suludo objašnjenje kad je Ognjen progovorio.

– Ako ne razumeš, onda i ne pokušavaj da se mešaš.

Naravno, njegova je bila poslednja. Jovana je samo progutala knedlu i do kraja večere nije progovorila ni reč, sem da konobaru zatraži još jednu čašu vina.

A Mija i Ognjen su se prepucavali. Sve se svodilo na izazove. S Mijine strane dolazili su komentari u ublaženoj formi jer je bila savršeno svesna prisutnosti ljutite Jovane, ali ta prisutnost nikako nije uticala na Ognjena, koji je uporno izazivao Miju kako propušta stvari koje je razume ili ne poznaje dovoljno i kako bi trebalo za to da se kaje.

Dve devojke su odahnule kad je račun napokon plaćen i kad su sve troje krenuli prema parkingu.

9. Poglavlje

Ali ako su mislile da je tu kraj njihovim mukama, gadno su se prevarile. Ono što je uradio Ognjen prevazilazilo je svaku granicu. Bez ikakvog objašnjenja odvezao je Jovanu do kuće. Devojka je nekoliko trenutaka samo sedela i nemo posmatrala lice muškarca u koga se zaljubila, a onda se usudila da postavi pitanje:

– Zašto ne odvezemo prvo nju? Imam s tobom nešto važno da pričam.

– Zato što sam ja taj koji vozi i kome se ne razgovara sa tobom večeras.

– Ognjene, ozbiljna sam.

– Laku noć.

Ovom tonu ni Jovana nije mogla da se usprotivi. Prezrivo je bacila jedan pogled ka Miji, koja nije mogla u tom trenutku da se sabere i učini bilo šta kako bi sprečila katastrofu u najavi. Onda je Jovana besno napustila mesto suvozača, a Ognjen je nastavio da vozi. U sledećoj ulici se zaustavio.

– Molim te, pređi napred.

Tada je Mija uspela da se povrati od šoka.

– Ti nisi normalan! Kako možeš tako da se ponašaš prema njoj? I što ovo radiš sa mnom? Ako ti je bilo potrebno da joj na ovaj

način pokažeš da te ostavi na miru, mogao si i neku drugu da izabe-
reš, a ne mene! Nas dve smo prijateljice, čoveče!

– Molim te, pređi napred, pa ćemo otići na neko mirno mesto da
pričamo.

– Neću ja nigde da idem s tobom.

Izašla je besno iz kola i peške krenula u suprotnom pravcu,
nadajući se da će odnekud, čudom, naići prazan taksi i tako pobeći
od Ognjena. Ali u tom kraju niko se nije vozio taksijem, svi su ima-
li svoje automobile ili svoje vozače. Džip ju je pratio u rikverc.
Ognjen je otvorio prozor.

– Mija, ulazi u auto, nemoj da si tvrdoglava.

Ali ona je ubrzavala korake, nadajući se da će Ognjen odustati.

– Ostavi me na miru! Ti si neverovatan skot!

– Nisam skot, ali moraš da me saslušаш da bi to shvatila. Nemoj
da si uvek tako prokleta svoja. Molim te, sedi u kola, voziću te pra-
vo kući.

– Ne želim da sedam u taj tvoj auto!

– Mija, poslušaj me!

Ognjen je bio neverovatno uporan. Mija se pitala zašto se sad
trudi kad je bilo poznato da muškarci poput njega preziru trud.

– Ostavi me na miru, Ognjene.

– Neću, moraš da me saslušаш.

– Ne moram. Ti ne znaš šta si napravio!

– Nisam ništa loše.

– Kako nisi? Posvađao si me s najboljom drugaricom! Hoćeš
sad da mene raščupa na fakultetu ni krivu ni dužnu? Je li ti to cilj,
da se zabavljaš dok se drugarice biju zbog tebe?

– Kakve drugarice, ona ti nije nikakva drugarica.

– Ma nemoj, ti znaš... nemaš ti pojma o drugarstvu i očigledno
te je baš briga za to.

Već se zadihala koliko je brzo hodala i istovremeno se svađala s
njim.

– Ako ti je drugarica, zašto mi je onda rekla da si imala samo
jednog tipa u životu i da te je ostavio jer si bila uštogljena u krevet-
tu?

Mija je zastala. Nije mogla da veruje svojim ušima.

– Stvarno si mnogo jadan! Jovana to sigurno nije rekla.

– Jesi li imala jednog muškarca?

– Šta te briga?

– Nije me briga, ali razmisli kako bih ja to znao a da mi neko nije rekao.

Naježila se. Da li je moguće da je Jovana zaista bila toliko neiskrena ili je Ognjen izmislio bar drugi deo njenog komentara?

– Ništa ti ne verujem, Ognjene.

– Nemam razloga da te lažem. Ona je bila ljubomorna na tebe od prvog dana i kad god sam pokušao da stupim u kontakt s tobom, govorila bi mi nove laži. Nemoj da si tako naivna, pa nije samo moj svet zatrovan ljudima koji gledaju svoje interese. Prihvati da se to dešava i u tvom malom, finom svetu.

Zastala je. Nešto ju je vuklo da ide dalje, ali nešto ju je s druge strane zaustavljalo.

– Molim te, Mija, uđi u kola.

– Vozićeš me pravo kući.

– U redu, kako god ti želiš. Znaš da i prošli put nisam želeo da utičem na tvoju odluku.

Ubrzo je mesto suvozača bilo popunjeno.

10. Poglavlje

– Molim te samo da me saslušаш.

Bili su već ispred Mijine zgrade. Sve vreme mu nije dozvoljavala da progovori. Kad god bi nešto započeo, stavljala bi ruke na uši i tako ga onemogućavala. Sad je zaključao brave na vratima i molio da mu dozvoli pet minuta priče.

– Ognjene, shvati, ne zanima me ništa.

– Želim da znaš neke stvari, a posle radi s tim saznanjem šta ti je volja.

Shvatila je na kraju da on neće lako odustati.

– U redu, imaš pet minuta, ali unapred da ti bude jasno da ništa što mi kažeš neće promeniti moje mišljenje o tebi ili Jovani.

– U redu, samo me saslušaj. Ti si, verovala to ili ne, ostavila jak utisak na mene one noći. Možda to zvuči stereotipno, možda misliš kako ja to imam običaj svakoj devojci koju povezem da kažem, ali nije tako, no to ti ne mogu dokazivati. Ne kažem da sam odlepio za tobom, premalo smo bili skupa za tako nešto, ali si mi bila narednih dana u mislima. I kad god bih iz kluba povezao neku devojkicu, upoređivao sam je s tobom. Posle nekog vremena sam skoro zaboravio na sve to. Naravno, brzo živim i nije mi dozvoljeno da se zamaram s nekim ko me je glatko odbio samo zato jer ima predrasude da sam gori nego što verovatno jesam. Znam ja, Mija, da ti mene nisi tako glatko odbila zato što te nisam privukao. Mislim da si se više bojala da sam neko gori od onog što vidiš, prosto te moj svet i moje okruženje odbijaju i ja to poštujem. Videlo se odmah da nisi neka koja pada na priče o parama, o gazdovanju i drugim glupostima. Zato sam te i pustio ono veče bez nekog naročitog truda. I kažem, zaboravio sam skoro na taj osećaj koji si u meni u početku probudila, ali onda se u klubu pojavila Jovana. Nekako se desilo da su ona i njene drugarice prešle za sto gde smo bili moji drugovi i ja, pa po inerciji noćnog života stvorili su se parovi. Tu mi je nekom čudnom logikom zapala Jovana. Iskreno, mene ona nije naročito privukla, ali me je podsetila na tebe. Pokušavao sam da saznam tad nešto više o tebi, ali ona je skretala temu na očiglednu nameru da ode u krevet sa mnom. Nakon dosta alkohola i to se desilo. Ali sutradan, kad sam se probudio pored nje, desilo mi se nešto potpuno nepoznato, nešto što mi se nikada pre nije dogodilo. Pogledao sam u nju pored sebe i poželeo da si ti tu umesto nje, da ti napravim doručak i donesem ga u krevet. Smešno, ja nikada nekoj devojci nisam napravio doručak niti mi je to padalo na pamet. Tačnije, nikada nisam ni sa jednom devojkicom doručkovao osim s jednom s kojom sam pre punih sedam godina bio u dužoj vezi. To osećanje me je skroz okupiralo i tad sam rekao sebi da ću učiniti sve da se to dogodi.

– Šta da se dogodi?

– Da imam priliku da ti donesem doručak u krevet.

– To se nikada neće desiti!

Mija je pokušavala da spreči sopstvena osećanja koja su se budila da izađu iz nje. Branila se, koprcala, ali nije mogla da ignoriše kako joj Ognjenova priča prija. Još samo kad bi mogla da poveruje da je istinita.

– U redu, sad i ja vidim da sam pokušao na pogrešan način i verovatno zauvek izgubio šansu. Ali iskreno ti govorim kakve su mi bile namere. Nakon te noći Jovana je uporno pokušavala da stvori sa mnom nešto više, a ja sam joj dopuštao da veruje u to jer sam pokušavao da dođem do tebe. Bio sam čak i došao do toga da pomislim kako bi bilo najbolje ukrasti tvoj broj telefona iz njenog imenika. Ali ona je postajala previše naporna, a o tebi je govorila sve ono što mi nije ništa značilo – da si na svoju ruku, hladna i frigidna, da si imala jednog muškarca i da nisi nimalo zanimljiva za bilo kakvu strasnu priču. Naravno da me ništa od toga nije tangiralo, meni je bilo neophodno samo da imam priliku da te ponovo vidim. Ali došlo je ubrzo do toga da sam shvatio da ne mogu više da podnesem Jovanu i njeno prisustvo, njenu agresivnost i to koliko je uporna i naporna i dosadna kad nešto naumi. Čak sam hteo i da dignem ruke od tebe jer nije bilo podnošljivo trpeti je više i čekati da ti odnekud, kao duh, izađeš iz boce. A onda mi je Jovana jednom sama dala rešenje. Tražila je da napravimo mali zajednički eksperiment i vidimo koliko si ti dobra u krevetu. Predložila je da ti nađem nekog od svojih drugara koji najmanje deluje kao kriminalac i da vas upoznam, a onda da nam on prepriča sočne detalje nakon zajedničkog seksa.

Mija je ispustila zapanjen krik. Nije mogla da veruje da je Jovana toliko zla i sebična.

– Da, da, eto koliko je tvoja drugarica bajna i vredna svega ovog što si mi rekla večeras.

– Nisi ni ti sjajan i divan. Verovatno zaslužujete jedno drugo.

– Ako ti tako misliš... mada ja moje prijatelje ne prodajem kao što to ona radi. Tako mi je palo na pamet za ovu večeru. Naravno, nisam doveo nikakvog druga, cilj mi je bio da te izmamim iz rupe u

koju si se sakrila, a ne da upoznajem nekog druga sa devojkom kojoj želim da donesem doručak u krevet.

Smešio se i lagano se nagnuo ka njoj, kao da bi svaki čas mogao da se usudi i spusti poljubac na njene usne. Znala je Mija da to i sama želi, ali mučilo ju je sve ono što se desilo. Jovanin prezrivi pogled joj je terao strah u kosti.

– U redu. Sad si mi rekao šta si imao, a ja imam mnogo teže stvari koje će me mučiti od tvojih romantičnih želja.

– Moja želja ti se ne sviđa?

– Ne, jer mislim da je ona manje bitna u celoj priči. Mnogo ti je važnije što pre tog doručka postoji seks.

– Pa? Da li si ti stvarno frigidna?

Ovo ju je uvredilo. Da je nastavio romantičnim tonom, bar bi mu donekle poverovala da i on ume da bude pažljiv, zaljubljen i nežan. Ovako, raščistio je sve sumnje i jasno joj pokazao kakav mu je cilj.

– Sad mi otključaj vrata.

– Šta ti je, odjednom? Našalio sam se. Evo, ako mi dozvoliš da ti donesem doručak u krevet, obećavam da te neću ni pipnuti. Stvarno sam bio iskren večeras s tobom.

– Želim da idem kući.

– Mija, pitaću te još jednom, da li mogu da dobijem tvoj broj telefona?

Gledala ga je pravo u oči, što je bio veliki napredak. Dotad je još uvek strahovala od jačine emocija koje u njoj ume da probudi, ali sad se probudilo nešto samouvereno, samosvesno, što joj je dozvolilo da pomisli kako je ravnopravna s njim.

– Ne. Ne možeš.

– U redu. Laku noć.

Izašla je iz kola i potrčala ka ulazu u zgradu. Ponovo se osećala uzbuđenom, ali ovaj put s mnogo više dilema u glavi. No, bila je sigurna da će sada Ognjen zauvek odustati od potrage.

11. Poglavlje

Čim je otključala vrata, shvatila je da nešto nije u redu. Iz dnevne sobe otac je unezverenog lica pritrčao ka njoj. Odmah se videlo da je ljut i uznemiren.

– Gde si ti dosad?

Mija ovo pitanje nije čula od ranih tinejdžerskih dana. Njen otac nije bio strog, naprotiv, bio je pun razumevanja i poverenja i nikad je nije proveravao i ispitivao.

– Tata, zašto si tako bled? Šta se desilo?

– To ti meni reci šta se desilo. Počela si da izlaziš s kojekakvim vlasnicima sumnjivih klubova i da se dovoziš zatamnjenim džipovima i sediš u njima deset minuta ispred kuće. Video sam sve kroz prozor i malo je falilo da siđem dole, pa da i njemu i tebi nalupam šamare.

Možda je i mogla da nasluti rešenje ove misterije da je nije dočekalo previše uzbuđenja i iznenađenja te večeri zbog čega nije umela jasno da misli.

– Čekaj, tata, smiri se, o čemu pričaš?

– Hoćeš da kažeš da nisi sedela u džipu i da nisi ti ta koja si izašla iz njega?

– Naravno da to neću reći, ali ne znam odakle ti to da je kriminalac i vlasnik sumnjivog kluba.

– A čime se, moliću lepo, bavi taj dripac? Da nije naučnik na nekom institutu?

– Ne. Vlasnik je jednog kluba...

– Eto, rekao sam to! Šta bi drugo bio, kako bi drugačije prao prljave pare i rasturao drogu!

– Tata, polako. Ne radi se ni o kakvom sumnjivom klubu, već o jednom elitnom. Nemoj, molim te, da odmah od toga praviš krimipriču.

– Ne postoje elitni klubovi, mlada damo. I nemoj da se praviš naivna jer to svakako nisi.

Mija je uspela da povрати koncentraciju i smirenost. Znala je da nekako mora da smiri i oca i čitav haos koji je nastao.

– Polako, hajde da sednemo. Molim te, imaj poverenja u mene, kao što si uvek imao i nemoj da istrčavaš pred rudu. Sad mi reci šta se desilo. Odakle ti uopšte ideja da me špijuniraš kroz prozor?

Mijin glas je očigledno pozitivno uticao na njega. Seo je, uzdahnuo nekoliko puta i tek onda progovorio daleko smirenijim glasom nego samo minut pre toga.

– Zvonio je telefon nekoliko puta pre nekih pola sata. Mislio sam da se ne javim, ali taj ko je zvao baš je bio uporan i na kraju me je naterao da ustanem s kauča. Kad sam čuo Jovanin glas, pretrnuo sam. Svašta mi je u trenutku prošlo kroz glavu. Pomislio sam da ti se nešto strašno desilo, pogotovo što si mi rekla da ideš s njom na večeru.

– Da, bila sam s njom na večeri. Šta ti je Jovana rekla?

– Prvo je ništa nisam razumeo jer je mumlala, jecala, ridala, ispuštala neke zvuke od kojih sam se ježio. Na kraju sam uspeo da pohvatam da te je zvala na mobilni, ali da si bila nedostupna, pa je morala da te potraži na fiksni.

– Naravno da sam nedostupna. Kad smo se vratili s promocije, nisam uključila telefon.

– Toga sam se i ja setio i rekao joj. Ali ona je govorila kako si ti posle večere umesto s njom otišla s nekim opasnim kriminalcem i kako ste nju ostavili na ulici. Posle je videla kako si istrčala iz njegovih kola i kako te je on u rikverc jurio i na kraju te ponovo ubacio u auto. Čim sam prekinuo s njom razgovor, otišao sam do prozora i tamo video džip. Čekao sam deset minuta da vidim da li ćeš izaći i već sam bio pri kraju živaca.

Mija je bledo gledala u oca. Nije mogla da veruje da je Jovana uspela tako brzo da sastavi laž i da se tako grubo poigra s njenim ocem.

– Reci sad ti meni o čemu se radi.

– Naravno, tata. Nadam se da mi veruješ.

– Verujem ti, naravno, ali samo mi daj objašnjenje za sve ovo.

Mija mu je počela priču od samog početka. Nije ga štedela nijednog detalja. Čak mu je priznala i svoja neobična osećanja koja su se pojavila prema Ognjenu. Ništa nije ni ulepšavala. Govorila je o

njegovom svetu onako kako ga je ona videla i o svojim strahovima kakvi su zaista bili. Na kraju je završila rečenicom:

– Ne znam da li sam dobro postupila kad je Ognjen u pitanju, ali bar znam da neću biti povređena.

Otac ju je pomilovao po glavi. Sad je već bio u sasvim drugom raspoloženju od onog koje je pokazao kad je Mija ušla na vrata.

– Ja imam dva saveta za tebe. Punoletna si, pa izaberi da li će ti ijedan biti dovoljno dobar da ga primeniš. Prvi se tiče Jovane. Koliko sam shvatio, ona je osvetoljubiva osoba koja gazi preko mrtvih da bi zadovoljila svoju sujetu. A sad je ranjena i za to tebe krivi, tako da moraš da budeš jako oprezna kad stupaš s njom u kontakt.

– Znam, tata, veruj mi da me pomisao na nju strahovito plaši.

– Najbolje je da je odmah nazoveš i da pokušaš da rešiš to odmah.

– Ali ona je sad besna kao ris. Zar nije bolje da sačekam sutra kada će se smiriti i srediti, pa da onda razgovaramo?

– Ne, sutra će biti kasno. Ne verujem ni da će te sad saslušati i razumeti, ali vredi pokušati. Sutra kad ustane, biće sigurna da se ove noći nešto jako bitno desilo i to nikad nećeš moći da joj izbiješ iz glave.

– Da, možda si u pravu. Idem odmah da je pozovem iz svoje sobe.

Ustala je, a onda se setila nečega.

– Tata, a koji je drugi savet?

– To je mnogo teže da ti kažem. Ja sam muško, otac sam, a poznato je da mi imamo problem da realno savetujemo naše kćerke. Najlakše nam je da ih upozoravamo kako su svi muškarci prevaranti i kako žele samo jednu stvar jer tako mislimo da štitimo kćerke od drugih muškaraca. Teško mi je da ti ovo priznam, ali nije baš sve to tako. Nismo mi muški baš tolike svinje. Ima u nama romantike više nego što bi je ikad prikazali. A taj momak je i pored svog samouverenog stava zavodnika imao jednu divnu želju i priznao ti je. Možda bi trebalo ubuduće da veruješ da te neko želi i više od kreveta.

Miji je bilo teško što i otac na čudan način podriva njenu odluku da ne dozvoli Ognjenovim lepim rečima da je zavaraju.

– Gotovo je to, tata. Ne verujem da će ikad više pokušati da mi se približi. I bolje je tako.

– Slažem se, ali samo da znaš ubuduće. Malo više vere u ljude nije na odmet.

12. Poglavlje

Jovana se javila posle samo jednog zvona.

– Šta hoćeš, kučko?

Mija je bila zbunjena ovakvim startom razgovora. Nadala se da će joj drugarica dati šansu za objašnjenje.

– Nisam ja nikakva kučka i zbog toga sam te i nazvala jer nemaš nikakvog razloga da se ljutiš na mene.

– Je li? A što činiš sve da mi otmeš tipa?

– Nikad ja nisam želela da ikome otmem tipa, a pogotovo ne Ognjena.

– Ja nisam sisala vesla. Praviš se slatka i naivna, a u stvari si zlo i zavidna osoba koja ne može da podnese što ja imam više para.

Sad je i Mija postajala besna.

– Slušaj, zvala sam te da bih ti objasnila zašto je Ognjen večeras postupio onako prema tebi. Ali nemam potrebe da se tebi pravdam, pogotovo zato što si ti ta koja je meni svašta rekla i radila iza leđa. Sve mi je Ognjen rekao šta si planirala.

– Boli me uvo šta ti je on rekao! Videćeš ti još ko sam ja, gmi-zavče jedan od devojke. Ima da ti unesem horor u život!

– Jovana, nemoj da mi pretiš...

– Ne pretim ti, obećavam ti.

Veza se prekinula. Mija je priznala sebi da oseća užasan strah.

13. Poglavlje

Sutradan, oko devet sati ujutru, Mija se približavala fakultetskoj zgradi. Bila je zamišljena. Ognjen joj nije izlazio iz glave. Sve nje-gove izgovorene reči zvučale su tako primamljivo da je bilo lako da se neka naivnija i lakovernija devojka prevari i pruži mu šansu. Ali Mija je sebe smatrala pametnijom i opreznijom, samo nije bila sigurna u to da li je to dobro ili ne.

Odjednom je čula pored sebe zvuk automobila koji je naglo kočio i pre nego što je uspela da vidi kakav to manijak od vozača pravi neobičnu buku nešto ju je lupilo po glavi, tačno po temenu i ubrzo je neka ljigava masa počela da joj se sliva niz kosu i vrat. Uspela je da prepozna marku automobila i da shvati da je upravo pored nje prošla njena najbolja drugarica Jovana, a samo koji trenu-tak kasnije i da sa zaprepašćenjem shvati kako je pogođena jaje-tom. Ljudi su zastali na ulici, neki su se smejali, dok su drugi saža-ljivo posmatrali mladu studentkinju kojoj tog jutra nije bilo suđeno da ide na fakultet. Mija je utrčala u fakultetsku zgradu samo da bi uz pomoć jedne kolegice na koju je naišla isprala očiglednu masu iz kose, a onda je zaustavila taksi i vratila se kući.

No, tu nije bio kraj Jovanine osvete. Narednih desetak dana tele-fon je non-stop zvonio, ali bi se veza prekidala pre nego što bi Mija ili njen otac uspeli nešto da kažu nasrtljivici sa druge strane žice. Mobilni telefon je bio pun provokativnih i uvredljivih poruka. Ispred ulaznih vrata nalazili su svakojake gluposti, koje su bile ponekad i morbidne kao što je mrtva mačka u razvaljenoj kutiji. Mija je bila zabrinuta, ali njen otac ju je smirivao govoreći da je to bes koji će ubrzo proći i kako nema potrebe zvati policiju jer je Jovana, u suštini, bezopasna. No, Mija nije smela da se usudi da ide na fakultet, bojeći se najviše poniženja koje može da je dočeka.

Kada pozivi nisu prestali ni nakon sedam dana, Mija je znala da njen otac nije u pravu i da u Jovani postoji toliko zlobe da nema mnogo rešenja da se to u skorije vreme zaustavi. Zato je donela odluku.

U subotu uveče izašla je iz kuće, ušla u taksi i platila taksisti ispred Ognjenovog kluba. Iako joj hrabrost nije bila jača strana, znala je da mora da se još jednom suoči s njim i zamoli ga da on

reši ovu nemoguću situaciju u koju ju je i uvalio. Obezbeđenje je zadržavalo na vratima sve one koji nisu imali rezervaciju, pa je Mija jedva uspela nekako da se provuče do tih momaka.

– Izvinite, da li možete da mi pozovete Ognjena?

Momci su je prepoznali, imali su oštro oko kad su u pitanju lepe devojke koje su bar jednom kročile u klub, ali Mija je bila i neka vrsta zapamćenog lica zbog Jovaninog nasrtaja na Mariovu devojku.

– Rado bismo ga pozvali, ali Ognjen još nije došao.

Zahvalila im se i povukla se malo dalje od ulaza. Napolju je počeo da pada sneg, a bilo je neverovatno hladno, no Mija nije želela da odustane. Gledala je ka parkingu očekujući Ognjenov džip. Tako je prestajala punih sat i po vremena. Čak su se i momci iz obezbeđenja sažalili i nekoliko puta je pozvali da uđe unutra, ali ona je odbijala. Nije znala šta bi radila sama u diskoteci.

Onda se, napokon, Ognjen pojavio. Ugledao ju je čim je izašao iz kola. Njegovo lice je odavalo začuđenost, ali i neku vrstu pobeđničkog slavlja i ponosa, kao da je smatrao da je ovaj put ona njemu došla na noge. Kako joj se približavao, tako je Mijina drhtavica postajala sve jača. Bio je prezgodan, prosto je na nju uticao tako da ju je savladavala groznica i noge joj klecale mnogo jače od hladnoće.

– Koga ja to vidim?! Čemu da zahvalim što si se ti pojavila? I šta radiš napolju?

– Čekam tebe.

– Mene?

Nerviralo ju je što mu osmeh govori više od reči, cerio se pobeđnički.

– Ne budi odmah uobraženi skot, nisam došla zbog stvari na koje ti misliš.

– A na koje ja to stvari mislim?

I dalje se cerio, ali Mija je želela da što pre završi ono zbog čega je sebe dovela u ovakvu situaciju.

– Potrebna mi je tvoja pomoć.

Ognjenov osmeh se na trenutak zaledio, ali se nakon samo nekoliko sekundi vratio.

– Za tebe sve, samo kaži. Ali hajde da uđemo unutra, ovde ni pingvini ne bi mogli da izdrže.

– Neću da ulazim, nema potrebe. Ovo što imam da ti kažem je kratko. Uostalom, čekala sam te sat i po vremena, pa mogu da izdržim još koji minut.

– Sat i po? Zar sam toliko vredan čekanja po ovakvoj hladnoći?

Ignorisala je novu provokaciju.

– Slušaj, imam zbog tebe ogroman problem. Jovana je poludela.

– Kako je poludela?

Ispričala mu je o njenim postupcima. Videla je koliko je Ognjen iznenađen.

– Ne mogu da poverujem u tako nešto! Ta devojka bi trebalo da ide na lečenje, očigledno je opasna po okolinu.

– Moraš nešto da uradiš. Molim te, izludeće i mene i mog oca.

– A šta da uradim? Da razgovaram s njom? Da joj zapretim da te ostavi na miru?

– Ne, to ne bi pomoglo. Mislila sam da počneš ponovo da se viđaš s njom, bar jedno vreme, tako da izgleda kako si mene potpuno zaboravio i kako ti je samo ona važna. A onda nađi neku drugu devojku zbog koje ćeš da je ostaviš ili smisli drugo opravdanje, samo da ja nemam veze s tim. Skini mi je s vrata. Ti si sve to zakuvao, pa mislim da imam prava da tražim da ti to i razrešiš.

Očito se Ognjenu nije dopadao Mijin plan jer mu je lice bilo namršteno nakon ovih reči.

– Jako si mi ti plemenita! Sad bi da svoje muke prebaciš na neku drugu, ali najgore je što od mene tražiš veliku žrtvu. Kako misliš da budem s njom?

– Kako si bio i ranije.

– Možda sam u međuvremenu našao devojku, pa mi ne pada na pamet da je varam samo da bih tebi skinuo s vrata ludu drugaricu. O tome nisi razmišljala?

Ne, Mija o tome nije razmišljala, ali je ponovo osetila ljubomoru i pitala se da li je istina da je Ognjen našao neku osobu za koju se vezao.

– Moraš to da učiniš, Ognjene. Sam si kriv. Ja ne znam više šta ću od sebe...

I odjednom je zajecala. Stigla ju je hladnoća, čekanje, susret s njim, Jovanine pakosti, očeva zabrinutost. Sve se skupilo u mali slom živaca i u te suze koje je lila stojeći na snegu. Ognjenov pogled na njene suze postao je nežan i zaštitnički. Mahinalno ju je privukao sebi i zagrlio. Kako je bio za glavu viši od nje, mogla je da spusti svoju glavu na njegove grudi i isplače se na njima. Sačekao je da najveći nalet suza prođe i, kad je začuo da se jecaji stišavaju, rekao je šapatom:

– Hajde, idemo, vozim te kući.

14. Poglavlje

Do njene zgrade su ćutali i Mija je uspela da povрати kontrolu nad samom sobom. Kad su stigli, izvinila mu se što je tako zaplakala.

– Razumem te, napeta si. Ne brini, srediću to s Jovanom.

Zahvalno ga je pogledala.

– Hoćeš li?

– Da. Iskreno, nimalo nije mi drago što moram tu devojkę da trpim još neko vreme u svojoj blizini, ali možda si u pravu da sam ja za sve kriv jer sam po svaku cenu želeo tebe da odvučem u krevet i nisam razmišljao o posledicama.

– Ipak si priznao napokon da si želeo da me odvučeš u krevet?

– Nikad to nisam negirao. Bio bih lažov kad bih rekao da mi to nije bio cilj. Ali nije to bio jedini cilj. Ono s doručkom u krevetu i dalje ostaje kao moja neispunjena želja. Ali ovaj put logično je da mi ostaviš broj telefona kako bismo mogli da budemo u kontaktu i da vidim da li će prestati da te zove i cima kada počnem ponovo da

je vidam. Osim ako ne želiš da me s vremena na vreme čekaš po snegu, kiši ili na oluji kod kluba.

Mija je samo delić sekunde razmišljala pre nego što mu je izdiktirala svoj broj.

– U redu, ja ću je već sutra pozvati.

– Hvala ti.

– Nema na čemu. Inače, kako si?

– Kako bih bila kad mi je Jovana nad glavom već danima?!

– Mislio sam, izlaziš li negde, imaš li nekog princa u svom svetu?

– Ne. Ni jedno ni drugo.

– Moram priznati da me to raduje.

Mija ga je začuđeno pogledala.

– Zašto te raduje?

– Ne znam. Možda se ipak nadam da će se jednom onaj doručak dogoditi.

Sad su se oboje smešili i Miji je delovalo kao da su prvi put uspeli oboje da se našale na svoj račun a da jedno od njih ne bude uvređeno.

– Idem sad kući. Noge su mi mokre, kosa mi je mokra i ne bi me čudilo da sutra budem bolesna.

– Tu sam ako bude potrebno da se donese neko voće. Laku noć, Mija.

– Laku noć.

Nekoliko sekundi su se gledali pravo u oči. Da je tada Ognjen pokušao da je poljubi, zasigurno bi mu dozvolila. Ali on to nije učinio i Mija je, krijući razočarenje, izašla iz kola.

15. Poglavlje

Već sutradan uveče nije bilo dosadnih poziva, niti poruka. Bilo je potrebno nekoliko dana da Mija shvati kako je Jovana napokon prestala sa svojom osvetom iz ljubomore. Ocu je laknulo, a i Mija je mogla ponovo da ide na fakultet. Tamo i nije sretala bivšu druga-

ricu jer je bilo očigledno da je Jovana kao prioritet svog života uzela muškarca, a odrekla se knjige.

Ali, ma koliko da se život vratio u normalu, Mija je bila potištena i nervozna. Razmišljala je kako su sada Ognjen i Jovana ponovo skupa, nevažno iz kog razloga, i to ju je činilo ljubomornom. Kao da je sama bacila muškarca u koga se na neki način zaljubila u naručje druge devojke, i to one koju više nije mogla da podnese. Sve je izgledalo haotično i nepravilno. S tim nije mogla lako da se pomiri.

Ognjen ju je nazvao nakon mesec dana. Bila je prošla novogodišnja noć, u kojoj je Mija bila na nekoj maloj žurci s drugaricama iz srednje škole samo da ne bi ostala s ocem i osećala se usamljeno. Te noći, kad su svi izgledali veseliji od nje, očekivala je Ognjenov poziv ili poruku kojom će joj staviti do znanja da misli na nju. Ali nije bilo ni poruke ni poziva. Sad je Mija bila sasvim sigurna da njemu i nije stalo do nje i da sve lepo što je rekao samo ide u sastav žvake koju koristi za svaku malo otporniju devojku koju sretne i poželi da odvuče u krevet. Bilo je čudno koliko ju je puta Ognjen razočaravao, ali isto tako je bilo neobično koliko puta je ona poželela da je drugačiji nego što se postupcima predstavlja.

Nakon te slavljeničke noći prošlo je još neko vreme, a onda je, napokon, zazvonio telefon i Mija mu je prepoznala glas.

– Izvini što te nisam ranije zvao, ali imao sam strašne probleme. Ne znam da li si čitala u novinama o tome.

– Nisam. O čemu?

– Jedno veče je bila pucnjava u klubu. Neki momci se posvađali oko devojke i pripucali. Na svu sreću nije bilo povređenih, ali je upala milicija i napravila raciju. U šanku su neki konobari držali drogu i klub mi je zatvoren do daljnjeg.

– Baš mi je žao...

– Evo, sledeće subote ga opet otvaram, uspeo sam nekako da sredim sve to i da se izvučem iz problema koje su mi ti konobari napravili. Ako si raspoložena, svrati.

– Hvala ti na pozivu, ali mislim da neću moći.

– Tako sam i mislio... U stvari, zovem te da vidim kakva je situacija kod tebe. Da li se sve sredilo ili te ona ludača još proganja?

– Ne, ne, prestala je već narednog dana kad smo se videli.

– Da, zato što sam je odmah nazvao i video se s njom.

– Hvala ti. Stvarno mi je sad mnogo lakše.

S druge strane žice bila je tišina. Mija je pomislila da se veza prekinula.

– Halo? Halo? Ognjene?

– Da, čujem te. Nešto sam se zamislio.

– Kako si uspeo da je se otarasiš posle?

Opet je nastala tišina.

– Ognjene? Izgleda da nam se veza prekida. Na trenutke te ne čujem uopšte.

– To je zato što ništa nisam rekao.

– Pa, nisi mi odgovorio kako si uspeo posle da prekineš s Jovanom? Jesi li našao neku drugu njenu drugaricu koja sad prolazi kroz pakao kao što je to bio slučaj sa mnom?

– Nekad si preterano otrovna.

Miji to nije bila namera. Htela je da se našali s njim, ali on takvu šalu iz nekog razloga nije shvatao.

– Nisam mislila ništa loše...

– A ja nisam ni prekinuo s Jovanom. Još se vidamo.

Da je mogao tad da vidi lice devojke s druge strane žice, sigurno bi se zapitao da li joj je pozlilo. Mija je prebledela, a njena usta su ostala otvorena, u nemogućnosti da izgovori još neku reč.

– Možda sam tebe oslobodio muka, ali sam zato sebi natovario problem na vrat. Jednom sam pokušao da je ostavim, ali sam je našao pred svojim stanom polumrtvu. Popila je bočicu nekih tableta i ispirali su je u hitnoj. Posle toga sam shvatio da ne mogu da je nosim na duši. Ona je spremna na sve, pa i na najgore samo da bi zadržala ono što misli da joj pripada.

– Bože, to je strašno! Pa šta ćeš da radiš?

– Ne znam. Najgore od svega je što sam sad pod oštrim okom policije zbog one pucnjave i droge. Nikad ranije nisam imao nika-

kav prekršaj, nisam imao dosije u policiji. Moj jedini problem je što sam se družio s momcima koji su kriminalci i samim tim su obeleženi. Verovala ili ne, ali ja sam sasvim čist. Dugo sam radio na brodovima kao konobar i štedeo novac, a onda sam uspeo da ga uložim u jedan dobar posao i da zaradim dovoljno za klub. Odrastao sam u opasnom kraju a krimosi su me voleli tako poštenog i sposobnog i uvek sam imao zaštitu. Zato mi je danas moguće da držim veliki, popularan klub a da me niko ne reketira. Sad, posle ovog s konobarima, ja sam upao u oči policiji. Zamisli šta bi se desilo da, ne daj bože, devojka umre pred mojim vratima? Misliš da bi iko mislio kako sam ja taj koga bi trebalo sažaljivati?

Mija je znala da je Ognjen u pravu i da je u užasnoj situaciji. Jovana je lukavo osetila trenutak kad može da ga ucenjuje čak i svojim životom i to je maksimalno koristila.

– Bože, stvarno mi je žao... sad se ja osećam jednim delom kriva za to što ti se sve iskomplikovalo.

– Ne, nisi ti kriva. Sâm sam to sebi napravio. Nije trebalo da se poigravam s nekim stvarima. Da sam bio dovoljno dobar muškarac, priznao bih poraz kad si me prvi put odbila i ne bih na ljigave načine preko tvoje drugarice pokušavao da dođem do tebe. A onda ni ti ne bi morala da mi tražiš uslugu da se ponovo viđam s Jovanom. U neku ruku, stigla me je kazna što sam bio prepotentan.

Mija se mogla nemo složiti s njim, ali ipak ju je pogađalo sve to što se Ognjenu dešavalo.

– Volela bih da ja tebi jednom pomognem. Znam da nemam kako, ali ipak bih volela. Ako ti išta padne na pamet, tu sam.

– Možda i možeš...

Njegov glas je prešao u šapat. Mija je zadrhtala od strasti koju je i preko telefona Ognjen u njoj izazivao.

– Kako?

– Doručak u krevet... mislim da bi to bio bar jedan dan koji bi počeo onako kako želim, a odavno ga nisam imao.

Mija je i sama često zamišljala taj famozni doručak koji joj donosi, ali zamišljanja su bila jedno, a realnost drugo.

– Bilo šta drugo, Ognjene.

– U redu. Imam to na umu. U svakom slučaju, lepo je što brineš o meni. Čujemo se.

– Da...

Veza se prekinula. Ognjen kao da je pobegao na kraju razgovora. Plakalo joj se od muke. Prokleta Jovana ga je dovela pred svršen čin. Sad je već znala da je od starta imala previše predrasuda prema tom muškarcu. Verovala mu je da nikada nije imao posla s kriminalom. Verovala mu je svaku izgovorenu reč. I bilo joj je teško što je doprinela da se grozna situacija još više pogorša.

Pogledala je u svoj mobilni telefon. Pronašla je opciju gde su ostajali zapisi primljenih poziva. Na trenutak je razmišljala da li je njena želja da pomogne Ognjenu luda i proizašla iz strasti ili je samo način da ublaži sopstveno kajanje. Na kraju je shvatila da je i jedno i drugo u pitanju. Pritisla je taster za pozivanje. Javio se.

– Ognjene... da li je opasno probuditi se ujutru u tvom krevetu?

Znala je da ga je iznenadila, mada je on vrlo brzo progovorio i pored iznenađenja.

– Jovana je nepredvidljiva. Može se pojaviti bilo kad i bilo gde.

– Kako onda misliš da izvedeš to s doručkom?

– Zaista to želiš?

Mija se zamislila. Da li je to želela?

– Da. Želim.

– Onda spakuj nešto stvari sutra popodne, oko šest ću doći po tebe i vraćam te prekosutra u neko dogledno vreme.

– U redu.

Nije mnogo pitala, ali kad se veza ponovo prekinula, sijala je od sreće i bila tužna u isto vreme.

16. Poglavlje

Oca je slagala da ide na studentski izlet u trajanju od jednog dana i noći. Retko kad je imala potrebe da slaže oca, ali objašnjavanje otkud ona ponovo s muškarcem zbog koga su imali probleme s ludom Jovanom nije bilo moguće.

Dok su se vozili u nepoznatom pravcu, Mija je znala da je to put bez perspektive. Mogli su učiniti da jedna noć i jedno jutro budu njihovi, ali u stvarnosti postojao je Ognjenov svet, Mijin svet i Jovana – tri prevelike prepreke koje su se nekada i mogle zaobići, ali sada, u ovoj situaciji, prosto su bile nepremostive.

– Nisi me pitala kuda idemo.

– Nisam. Nije ni važno.

Nasmešio se.

– To zvuči romantično. Valjda bi nastavak bio... važnije je s kim si.

– Ja sam romantična osoba.

– Nisam primetio.

– Nisi imao priliku.

– Nisi mi je pružila. Ali dobro je da sam sad primio k znanju.

Došli su do jednog zabačenog seoceta i tu pronašli predivno veštačko jezero i hotel nalik na zamak iz bajke. Mija nije imala pojma da tako nešto postoji u Srbiji.

– Dopada ti se?

– Prelepo je!

– Znao sam nekako da će ti se svideti. A vlasnik mi je prijatelj, pa mi je dozvolio da ujutru uđem u kuhinju i sâm napravim doručak.

– Neću ti zameriti i ako ga drugi naprave a ti mi ga doneseš.

– Ne, to ne bi bilo to. Veruj mi, imam osnovna znanja iz kulinarnstva i ne pada mi na pamet da te otrujem. Osim ako me do ujutru ne iznerviraš.

Smejali su se sve dok nisu došli do recepcije i uzeli ključ od svoje sobe.

Čudno, ali Mija se nije osetila neprijatno kad je videla jedan veliki krevet. Želela je da spava s njim i pomirila se s tom odlukom, ma koliko da je bila pogrešna. Ognjen je predložio da odu na večeru, pa su se jedno po jedno istuširali i presvukli i sišli u mali hotelski restoran sav obojen u ružičasto. Uživali su u odličnoj hrani i pričali o stvarima koje nikad pre nisu spomenuli – o knjigama, muzici, detinjstvu, željama za budućnost, o prvim ljubavima i

mnogim drugim temama. Upoznavali su se istinski, a vreme je prolazilo bez milosti. Kad su se vratili u sobu, već ošamućeni od domaćeg vina, prošla je ponoć.

Mija nije bila svesna kako je skupila hrabrost da prva spusti poljubac na Ognjenov vrat. Prosto je to učinila. Njegov uzdah je bio pun želje, a soba se začas posla pretvorila u vrtlog strasti. Iako je Mija bila nedovoljno iskusna nakon jednog jedinog ljubavnika, Ognjen to nije mogao da oseti jer mu se prepuštala potpuno, ne štedeći se ni na koji način. Činila je sve što je želela i sve što je želeo. A želje su im se čudesno poklapale. Ritam tela im je bio sinhronizovan. Ubrzavali su bez reči, usporavali u istom trenutku, odlagali zadovoljenja kako bi što duže uživali jedno u drugom i nisu želeli da se to ikada završi.

Već je svanulo kada su osetili da nemaju ni zrno snage više u sebi.

17. Poglavlje

Mija je otvorila oči i bilo je potrebno neko vreme da se priseti gde se nalazi i zbog čega ima blagu upalu svih mišića. Promeškolišla se i nasmešila kao prava zadovoljena žena nakon jutra s muškarcem koji se pokazao kao sjajan ljubavnik. Pored nje u krevetu nije bilo nikoga. Gledala je u jastuk na kome se videlo da je doskora bila jedna glava i postavljala sebi pitanja kako će moći da se već tog dana vrati u realnost, u svoj krevet a da bude svesna da se ova-kva noć više neće ponoviti. Znala je da je Ognjen negde u kuhinji, da joj priprema doručak i ispunjava obostranu želju. Čekala je da se vrati, ne pokušavajući da dovede u red svoju raščupanu kosu i ne želeći da popravlja bilo šta na sebi. Bila je sigurna da je lepa. I bila je sigurna da je i Ognjen uživao u prethodnoj noći koliko i ona. Čudno je koliko samouverenosti dobije žena kad doživi strast na pravi način.

Ognjen se pojavio u trenerci nakon petnaestak minuta od Mijinog buđenja. Nosio je tacnu na kojoj se pušio omlet sa šunkom, uz

dve kifle tanko premazane puterom i čašu prirodne limunade. Smešio joj se najlepše dotad. Prvo je spustio poslužavnik na slobodni deo kreveta, a onda se nagnuo i poljubio je.

– Dobro jutro, uspavana lepotice. Evo i doručka, baš kako sam obećao.

– Dobro jutro. Mmm, deluje da je ovo delo veštog kuvara.

– Nemoj biti tako sigurna dok ne probaš.

Uskočio je u krevet i dodao joj poslužavnik. Mija se ispravila i sa slašću počela da jede.

– Mogu ti reći da mi je ovo jedan od ukusnijih doručaka u životu.

– Hvala, trudio sam se, ali nisam želeo da preterujem. Samo ti jedi. Uživam dok te posmatram.

Ona je osećala njegov pogled na sebi. I to joj je prijalo. Nije se stidela što se prekrivač ponekad pravio nemirnim i klizio da otkrije veći deo njenih grudi. Pred tim muškarcem više nije imala stida.

– Da li znaš kako se sad osećam?

– Ne. Gladno?

Nasmejao se.

– Ne brini, prezalogajio sam dok sam tebi pravio doručak.

– Pa, kako se onda osećaš?

– Kao na nebu. Tako mi je bilo lepo noćas, a onda sam opet ujutru otvorio oči i nisam imao želju kakvu imam kad se probudim nakon noći s nekim drugim ženama. Obično samo želim da one nestanu, a sada želim da možeš zauvek da budeš tu.

Nešto ju je presekle u stomaku. Odjednom je izgubila apetit. Gurnula je poslužavnik na stočić pored kreveta.

– Šta ti je?

– Ništa. Najela sam se.

– Izgledalo je kao da ništa od toga neće ostati, ali ti si pojela samo pola. Da li sam nešto pogrešno rekao?

Poželela je da odmahne glavom, nasmeje se i poljubi ga, pa da tako otera crne misli bar još jedno vreme, ono malo sati koliko imaju pred sobom. Ali nešto ju je vuklo da progovori iskreno, da se

otvori Ognjenu na sličan način kako se otvarala prethodne noći – samo ne telom već srcem.

– Moram da ti priznam nešto... Mislim da sam... zaljubljena u tebe.

U prvom trenutku Ognjenovo lice je bilo zapanjeno, ali ubrzo je prasnuo u iskren smeh. Mija se zato namrštila. Smatrala je neukusnim da joj se neko podsmeva samo zato jer je priznala šta oseća.

– Ne znam šta je tu tako smešno.

Privukao ju je ka sebi i poljubio.

– Ti nemaš pojma kako si to slatko rekla. Mnogo puta sam čuo izjave ljubavi, bile su najraznovrsnije, bile su kreativne i dugo smišljane. Ali ova tvoja... tako je jednostavna da mi se čini da je jedina iskrena.

Pocrvenela je i gurnula glavu na njegove grudi, kao da želi tako da sakrije taj stid.

– Ja sam iskrena. Nemam zašto da te lažem.

– A mogu li znati koliko dugo to traje? Nemoj mi reći da si se zaljubila noćas?

– Ne. Noćas sam samo dobila snage da to i priznam. Mislim da sam već bila zaljubljena i ranije, samo ne mogu baš da se setim trenutka u kome sam to osetila. Nemoj da detaljišeš.

– Dobro, neću. I? Šta je onda u tome toliko strašno da si na pola doručka izgubila apetit?

Mija se uozbiljila. Sad je bio trenutak u kome se kvari sve ono lepo što su imali prethodne noći. Ali povratka nije bilo. Ne bi mogla da podnese da se vrati u svoj svet a da nije raščistila stvari koje je imala u ovom, pozajmljenom.

– Vidiš, sve je ovo u stvari pogrešno.

– Koje?

– To... ti i ja. Ovo što smo ovde. Lepo je, beskrajno je lepo, ali je pogrešno.

Ognjen je uzdahnuo.

– Znam šta nameravaš da kažeš. U pravu si.

– Vidiš... to me muči. Uskoro ćemo se vratiti i nema smisla da ja živim u nekim iluzijama kako se prethodni sati mogu ponoviti.

– Ali oni se mogu ponoviti. Možemo se ovde vratiti za nedelju-dve.

– Zar misliš da sam ja osoba koja ume da se pomiri s povremenim? Zar ti izgledam tako?

– Ne. U pravu si. Ti nikad to ne bi mogla da prihvatiš. Čak se pitam kako si pristala i na ovako nešto.

– Zato jer sam želela da pružim sebi priliku da bar na nekoliko sati budem s tobom.

– I to ti je dovoljno?

– Ne. Nije. Ali imaš li ti neko rešenje?

– Možda. Kad se vratimo, možemo se vidati. Kao normalan par. Skočila je i pogledala ga u oči.

– A Jovana?

– Pobogu, pa ne može da luda devojka da mi određuje život!

– Ja stvarno ne mogu da prolazim kroz ono što mi je radila ponovo. Izvini, ali ne mogu. Ako imaš neki način da to rešiš a da ja ne nadrljam, onda u redu. Ali mislim da si i ti sam svestan kako te je ucenila i kako si trenutno nemoćan da bilo šta učiniš.

– Trenutno da, ali neće to trajati zauvek.

– Plašim se da će te ona na kraju ipak savladati.

– Kako misliš da me savlada?

– Ona je uporna, opasna, spremna na sve. Video si to i sam. Šta ako posustaneš? Ako se odlučiš da... ne znam... budeš s njom... ako se zaljubiš u nju?

– Ti si blesava! Nema šansi da se tako nešto desi. Ne zaljubljujem se kasnom reakcijom. Kod mene je sve na prvu loptu.

– Ali sad... ne možemo biti zajedno.

– Možemo krišom. Da malo prođe vremena i da se stvari oko kluba smire, da me policija zaboravi, a onda ću rešiti i problem s Jovanom.

– I ti misliš da sam ja spremna da čekam dok ti odlaziš u krevet s njom i radiš sve ono što si radio noćas sa mnom?

Ognjen je ustao iz kreveta i napravio nekoliko koraka po sobi duboko zamišljen. Kad je progovorio, bilo je očigledno da je doneo konačnu odluku.

– Mnogo puta sam ti rekao do sada da si u pravu, čak i kad sam smatrao da grešiš.

Mija se sećala kako je svaki put tako reagovao kad bi ga odbila.

– Ali sad znam da si u pravu. Nije fer da ja spavam s njom i s tobom u isto vreme. A ne mogu ti obećati da je mogu držati na distanci. Uostalom, šta bih radio s njom sem imao seks? Pričao? Smejao se? Donosio joj doručak u krevet? Nikada. Krevet je jedino mesto gde mogu da je smislim. Znam da to zvuči kao groktanje muške svinje, ali je istina. Zato si u pravu, ne možemo ti i ja nastaviti, niti mogu da tražim od tebe da budeš strpljiva. Nema smisla. Nisi ti kriva za ovo u šta sam se uvalio jer sam bio tako raspojasan i tako razvratan da sam mogao da spavam sa svakom koja mi se nađe pri ruci i kad sam dolazio do informacija o jednoj devojci koja mi se mnogo svidela spavajući s njenom prijateljicom. Zato je najbolje što pre da krenemo odavde. Više mi nije lepo. Ne želim da se raspadne baš čitav utisak koji nosim iz ove sobe. Nešto nek ostane i lepo. Kad pomislim na tebe, želim da se sećam trenutaka koje sam noćas doživeo. Hajde, spakujmo se i idemo.

Mija je poslušala, ali je bila sasvim zbunjena. Ognjenova reakcija delovala joj je čudno. Nije joj zaista rekao kako se oseća, samo joj je govorio o pravilnim odlukama. Želela je da sazna više, no nije imalo smisla pitati.

18. Poglavlje

Put do kuće prošao je u tišini. Razmenili su tek nekoliko reči, ali samo ono što su morali i ništa više od toga. Mija je sa svakim kilometrom bila sve tužnija, gledala je kroz automobilsko staklo i primoravala sebe da izdrži ovaj rastanak. I Ognjen je delovao kao da u njemu sve kuva, vozio je brže nego obično i gutao kilometre kao da želi da se ta mučna situacija što pre završi.

Stigli su pred Mijinu zgradu. Nije želela da se predugo zadrži u kolima. Poljubila ga je.

– Bilo mi je predivno s tobom ovo kratko vreme.

– I meni s tobom. I želim samo nešto da znaš – ako ti ikada padne na pamet to kako sam ja u krevetu s Jovanom ili bilo kojom drugom devojkom posle tebe, seti se ovog što ću ti sada reći: sa tobom sam vodio ljubav. Samo s tobom. Čuvaj se.

Mija je istrčala iz kola ne želeći da Ognjen vidi njene suze. U hodniku zgrade je zastala da se isplače i tek kad se dobro smirila, uputila se u stan gde ju je otac dočekao zagrljajem.

– Nešto si mi bleđa i podbula. Verovatno ste noćas do kasno đipali u nekoj diskoteci.

– Naravno, tata. Neispavana sam i mislim da ću odmah otići malo da se odmorim. Kako si ti?

– Dobro, pišem neki članak koji su mi naručili i mučim se s rečima. Nego, imam nešto važno da ti kažem, ali molim te da se odmah ne potreseš.

– Šta se desilo?

– Sinoć te je tražila Jovana.

Mija je prebledela.

– Bila je ovde?

– Ne. Zvala je telefonom. Prvo sam pomislio koliko je to dete drsko da me ljubazno pita kako sam i kako mi ide nova knjiga, ali onda sam rekao sebi da je bolje da prećutkujem da išta znam o njoj i onom vlasniku kluba, kako ti ne bih ponovo navukao bedu na vrat.

– Da, bolje što si prećutao. Šta je htela?

– Tražila je tebe, kao u stara vremena, kao da se ništa ružno nije desilo.

– Nisi joj valjda rekao da sam na putu?

Prošlo joj je kroz glavu kako Ognjen govori Jovani da odlazi na kraći poslovni put, a ona, lukava i prepredena, sumnja da ju je slagao i bezobzirno naziva Miju telefonom da bi potvrdila svoje sumnje kako je i ona na izmišljenom putu. Tu bi se kockice u Jovanoj glavi pravilno složile i opet bi nastao haos.

– Naravno da joj nisam rekao da si otputovala. Rekao sam da si bolesna i da si pod lekovima, pa spavaš.

– Joj, dobro je!

Tada je prepoznala u očevom pogledu blagi prekor koji je pokušavao da sakrije. I bilo joj je jasno otkud tako pametna očeva laž.

– Tata, ti znaš?

– Naravno da znam, samo sam čekao da mi se sama poveriš.

– Ali kako?

– Ponekad u pogrešnim momentima bacim pogled kroz prozor. A kad vidim da tu stoji džip i kad vidim da ti izlaziš iz njega, nema mnogo filozofije.

– Da, glupa sam. O tome nisam razmišljala. Ali, nemoj se ljutiti na mene. Možda sam pogrešila, možda nisam postupila kako bi me ti savetovao, možda sam ispala i gora nego što bi trebalo. Imam opravdanje. Zaljubljena sam do ušiju.

19. Poglavlje

Bilo joj je mnogo lakše kad se poverila ocu. Nije je puno propitivao, ali se složio s tim da je apsurdno da dozvoli sebi da bude paralelna Ognjenova veza.

– Neka on to s Jovanom raščisti, pa onda donesi odluku da li ćeš moći da mu oprostiš vreme koje si provela čekajući.

Znala je Mija i sama da nema drugog rešenja već da pokuša da zaboravi na Ognjena. Ipak, bilo joj je drago što joj je otac toliko velika podrška u životu, čak i kad donosi neke nagle i pogrešne odluke kao što je noć s Ognjenom.

Jovana se pojavila nakon dva dana. Ovaj put nije zvala telefonom, već se drsko našla pred Mijinim vratima. Mija je bila van sebe od panike. No, nasmejana stara Jovana ju je izljubila, kao da se do juče bile nerazdvojne.

– Nećeš me pustiti da uđem?

Mija je znala da ne sme da izaziva đavola. A bila je i radoznala da vidi šta ovaj put Jovana hoće do nje. Skuvala je kafu i sa zebnjom sela preko puta drugarice.

– Znam da sam ispala koza zbog one večeri kad te je Ognjen vozio kući i da sam malo skrenula s pameti, pa sam paničarila i

zvala tvog oca. Oprosti mi to, znaš kako sam bila luda za njim tako da sam u svakom videla opasnost da ga izgubim.

Mija je želela da pomene i pozive, poruke, mrtve mačke, jaje u kosi, ali je prećutala i pustila Jovanu da nastavi.

– Shvatila sam ja kasnije kakva sam budala ispala, ali nisam imala vremena da dođem i izvinim ti se kao čovek. Slupala sam auto, a i neke druge stvari su mi se izdešavale, da te ne davim s tim.

– Da li je sad sve u redu?

– Uglavnom. Imam i dalje problema s Ognjenom. Taj tip me izbezumljuje.

Spominjanje Ognjenovog imena učinilo je da se Mija uzvrpolji na stolici. Nije verovala devojci s kojom je trenutno ispijala kafu. Ova priča je mogla da bude deo trika, zavere, lukavog pokušaja da Jovana dobije neke informacije ili da potvrdi svoje sumnje. Zato je Mija morala da se pravi kao hladna, što je bilo teško činiti.

– Zašto te izbezumljuje? Jeste li još u vezi?

Veliki je napor Mija napravila da joj glas pri ovom pitanju zvuči samo blago zainteresovano, kao da želi da sasluša drugaricu koja je u problemima.

– U vezi... Ha, ha, ne znam da li se to tako može nazvati. Viđamo se mi, ali uglavnom noću, nikako da me pokaže drugima kao svoju devojkicu. Sve se svodi na njegov stan i na seks. Čak i kad želim da prespavam, on me otera. Dobro, kaže da ne voli da se budi pored nekog i to mogu da razumem, ali bar bi bio red da nekada odemo s drugim ljudima na večeru, u neki provod, da imamo neki plan za sutra, prekосуtra... Razumeš o čemu govorim?

– Da.

– Imao je jedno vreme problema oko kluba, pa se vadio da to mora da sredi, ali sad, kad je opet spreman da ga otvori, nalazi neke druge stvari kao opravdanja. Eto, pre nekoliko dana je otišao na put i isključio telefon. Ja sam tad poludela. Sto posto sam sigurna da ima neku droljicu s kojom me vara.

Miji su se znojili dlanovi.

– Ne mora da znači, Jovana. Nemoj da umišljaš.

– A šta ako ne umišljam? Šta ako postoji neka?

Mija je slegnula ramenima.

– Ne znam... stvarno nemam pojma šta da ti kažem.

– Ništa i ne moraš. Rešiću ja to sama. Našla sam mu slabu tačku.

– Koju?

– Čim pokuša da me ostavi i da me otera od sebe, ja popijem tablete. A on je sad u frci zbog policije, nisu uspeli da mu dokažu da ima veze s nekom drogom koju su krili konobari pod šankom i prodavali gostima, ali su sumnjičavi i samo čekaju nešto da napravi. Bude li me ostavio, spremna sam i da svašta govorim i uradim kako bi mu se osvetila. Mogu da kažem da me je silovao, pa i drogirao, mogu svašta da izmislim, da mu ubacim malo „koke“ u stan i to prijavim muriji.

Mija je bila užasnuta ovim što čuje. Našla se u nekom krimi romanu koji je govorio o zločinu iz strasti, a nije umela da ga prekine.

– Jovana, ne bi valjda to uradila?

– Nego šta! On ne zna s kim ima posla.

Bilo je Miji sumnjivo što se njena bivša drugarica i doskora veliki neprijatelj odjednom pojavila i sve joj ovo otvoreno govorila. Da li je to reko nje pokušavala da zapreti Ognjenu? Da li je istovremeno upozoravala oboje jer je nešto znala ili naslućivala da se među njima dešavalo?

– Moram sad da idem, imam zakazanu depilaciju. Hajde ovih dana da odemo na kafu, pa da malo više čavrljamo?

Miji je laknulo kad je zatvorila vrata za Jovanom. Narednih nekoliko sati pokušavala je da se koncentriše na učenje, imala je još samo dva ispita i htela je da ih položi u narednom roku. Ali nije joj uspevalo da zaboravi šta je čula. Ognjen nije ni sanjao u kakvoj je opasnosti. On se plašio kako bi milicija reagovala kada bi saznali da je pronađena devojka puna tableta za smirenje u njegovom stanu, ali mu svakako nije padalo na pamet još gori scenario koji je ludača imala u glavi. Lomila se oko toga da li bi trebalo da ga nazove i upozori ga ili da ostane po strani jer se plašila svakog

novog kontakta s njim. Bila je previše zaljubljena u njega i to je izazivalo želju da beži što dalje od pomena njegovog imena. Ali nakon nekoliko sati mučenja i predomišljanja, shvatila je da mora da upozori muškarca koga voli.

20. Poglavlje

Ognjen je bio jednako šokiran onim što mu je Mija rekla.

– Ovo već nije normalno. Ovo već ne može da se ignoriše.

– Znam, to sam i ja razmišljala. Ali kako ćeš da je sprečiš? Možda je već stavila negde drogu u tvoj stan za svaki slučaj?

– To nije problem. Imam prijatelja specijalca kome tako nešto skriveno ne bi moglo da promakne. Ako je već to i uradila, nije mogla da nađe neko baš zakukuljeno mesto jer je nisam mnogo ostavljao samu u stanu. Eventualno kad bih se tuširao posle seksa...

Tad je shvatio koliko je to besmisleno spominjati devojci koja mu je priznala zaljubljenost.

– Izvini, nisam hteo da zvuči tako...

– U redu je. Znam da si spavao s njom, ne može više da boli nego inače. Ali pusti sad moja osećanja. Kako ćeš da rešiš da ti ne prijavi silovanje ili te ne okleveta za nešto drugo?

– Ne znam trenutno, ali ću se konsultovati s nekim ljudima. Ne brini, rešiću to. Hvala ti, Mija. Tvoj sam dužnik. Čujemo se uskoro.

Bilo joj je teško da se vrati u normalu nakon tog razgovora. Njegov glas ju je podsetio na zajedničke trenutke strasti i nežnosti. Zelela je da Jovana čarobnim štapićem nestane iz njihovog života i počela se kajati što mu se nije prepustila još one prve večeri, kad je Jovana još bila zaljubljena u svog Marija i kad su predrasude u Mijinoj glavi donele odluku da ne bude crta više u Ognjenovom krevetu.

21. Poglavlje

Jovana je nekoliko puta pokušavala da pozove Miju na kafu, ali se ova uvek izvlačila. Otac ju je maksimalno pokrivao, tako da je Jovana bila varana s dve strane i nikako nije mogla da posumnja kako je bivša drugarica namerno izbegava. S druge strane, Mija je jako patila. Mislila je da će vremenom da kontroliše svoja osećanja prema Ognjenu, ali je bilo sve gore i gore. U narednih mesec dana smršala je nekoliko kilograma i to je zabrinjavalo njenog dobrog oca.

– Dete, nemoj to sebi da radiš, znam ja kako je kad nisi s nekim koga voliš, ali bar imaj nadu da ništa nije gotovo. Siguran sam da, ako ste zaljubljeni oboje, dolaze bolji dani.

Želela je kćerka da veruje u očeve reči, ali osim jedne poruke u kojoj je bilo napisano da mu je stalno u mislima, Mija nije imala dokaze u Ognjenova osećanja. Kopnela je, ali je položila oba ispita i bila je pred diplomiranjem. No, ni to nije moglo dovoljno da je uteši.

A onda je s prvim danom proleća došao i Ognjenov poziv.

– Halo, mala, nemaš pojma koliko si mi nedostajala.

Zvučao je veselo, kao da se sprema za neki dobar provod i javlja se najboljoj prijateljici. To ju je bolelo. Tako dugo nisu imali kontakta da se makar nadala kako će mu glas biti skrušeniji, s više nežne patnje, pokajnički.

– Da sam ti zaista nedostajala, našao bi vremena makar da me nazoveš i da me čuješ.

– Zar si zaboravila o čemu smo pričali onog jutra? Zašto bih te zvao? Da ti nemam ništa novo reći? Da misliš kako sam jedan bezveznjaković koji samo odugovlači i troši tvoje vreme? Slabo me poznaješ.

– Nisam ni imala vremena da te dobro upoznam.

– Da, nisi, ali to ti ne daje za pravo da donosiš pogrešne zaključke. Da li bi ti bilo lakše da sam te s vremena na vreme zvao samo da te pitam kako si i da ti kažem kako se kod mene ništa nije promenilo, da su tu isti stari nerešivi problemi?

– Ne znam. Možda je samo trebalo češće da mi šalješ poruke kako sam ti u mislima. Bilo bi dovoljno.

– Nisam znao da si to očekivala. Jasno si mi dala do znanja da me ne misliš trpeti ovakvog u ovom stanju. Negde se nismo razumeli.

Mija je znala da su oboje u neku ruku u pravu.

– Sad nije ni važno. Ali deluješ kao da se nešto promenilo nabolje?

– Da, bar to očekujem. I za to si mi potrebna ti, da dovršim ceo ovaj problem u koji sam uvukao i tebe i sebe.

– Ja? Kako?

Ispričao joj je kako je dugo razmišljao i pravio taktiku da se oslobodi bolesne Jovanine opsednutosti njime. Na kraju je shvatio da on mora da pronađe neku slabu tačku, nešto zbog čega bi ta devojka odustala od ideje da mu napakosti. I provodio je mnogo vremena s njom, glumio da se zaljubljuje, razgovarao, otvarao je. I na kraju je došao do jedne jedine tačke gde bi ona mogla da se oklizne i udari nosom o zemlju – njen otac. Kakva god bila ta razmažena jedinica, jedno ju je umelo zauzdati, a to je bila očeva zapovest. Taj bogati biznismen potekao je iz jako siromašne porodice i uspeo je da teškom borbom stvori bogatstvo u kojem su uživale dve razmažene žene – Jovana i njena majka. Koliko god da je Jovani kao jedinici bilo omogućeno da nosi najskuplju garderobu i vozi besna kola, otac je umeo i da je strogo kažnjava oduzimanjem nekih njoj jako vrednih stvari ako bi se pokazala kao loša kćerka. Majka je bila ta koja je prikrivala Jovanine loše postupke – preuzela je na sebe slupana kola, potplaćivala profesore da joj progledaju kroz prste na ispitima i radila mnoge druge prevare tako da je Jovana u očima svog oca bila skoro idealno dete. Naravno, ni on nije imao dovoljno vremena da bi detaljisao i da bi tražio rupu u zajedničkoj priči majke i kćerke, ali se znalo da bi svaka otkrivena laž bila žestoko kažnjena, onako kako bi ih obe bolelo – po džepu. Kad je Ognjen shvatio sve ovo, uspeo je da putem prijatelja dospe do čoveka koji je radio u neposrednoj blizini Jovaninog oca i ubrzo se sredio susret između dva muškarca. Kad mu je Ognjen izložio šta je Jovana u stanju da uradi da bi ga zadržala, ovaj ga zamalo nije izbacio iz kancelarije. Ali Ognjen nije odustao. Naveo je nekoliko

tajni koje mu je Jovana poverila, a koje je njena majka vešto sakrila i otac je postao manje besan što mu neko tako zlokobno okrivljuje kćerku jedinicu. Tada je Ognjen obećao da će u vrlo kratkom roku omogućiti još uvek nepoverljivom ocu kako je sve ovo što mu je izneo potpuna istina.

– I zbog toga si mi potrebna ti. Sad ti nastupaš. Nikad te ne bih umešao u tako nešto, ali znaj da ne postoji drugo rešenje. Ako nam ovo uspe, on će Jovanu da pošalje kod svog brata, njenog strica u London, a ona neće smeti da se tome usprotivi.

– Ali ne razumem, šta ja tu mogu da uradim? Zar misliš da bi taj čovek poverovao mojim rečima ako nije tvojim?

– Ne, ne bi, ali bi poverovao Jovaninim rečima.

– Ponovo ne razumem. Objasni mi već jednom.

– Prvo bi trebalo da sve ovo kažeš svom ocu. Bilo bi potpuno iluzorno da čovek ne zna šta mu se dešava u kući. Drugo, potrebno je da sutra pre podneпустиš dva moja poznanika u svoju sobu i dozvoliš im da urade ono što namere. Treće, prekosutra oko šest po podne nađi načina da Jovanu dovedeš u svoju sobu na kafu.

22. Poglavlje

Jovana je bila tačna. Ušla je zadihana, u opremi za vežbanje.

– Bila sam na aerobiku, sva sam se oznojila. Mislila sam da li da te nazovem i da ti kažem da sam previše umorna da dolazim, ali onda sam se predomisliła. Nismo se dugo videle, a ima toliko toga novog.

– Čekaj, samo da nam skuvam kafu, idi sedi u moju sobu.

Miji je drhtala ruka dok je kuvala kafu, a naročito se to videlo kad je donela poslužavnik sa šoljicama koje su zveketale.

– Šta ti je, nikad pre ti se tako nisu tresle ruke?

– Nemam pojma, noćas sam loše spavala, mora da je zbog toga. Hajde, sad mi reci šta je novo.

– Ognjen je postao divan prema meni. U poslednje vreme smo išli na večere i provodili mnogo više vremena zajedno. Skroz se promenio.

– Vidiš, rekla sam ti da si paranoična i da si samo umišljala da te vara.

– Možda me je i varao ranije, ali sad ne verujem.

Ovo je bio trenutak zbog koga je Jovana bila u njenoj kući. Mija je znala da neko tamo ima velika očekivanja i da ne sme da zabrlja. Nikako ne sme da zabrlja. Mora biti prirodna i ne sme ništa da kaže što bi navelo Jovanu da joj ne veruje.

– Znaš, Jovana, baš sam se bila uplašila onda kad si poslednji put bila ovde. Zabrinula sam se za tebe.

– Za mene? Zašto?

– Pa sve ono što si rekla da bi uradila ako bi te on ostavio... nije zvučalo baš normalno.

Mija je napeto iščekivala sledeću rečenicu. Jovana se glasno nasmejala.

– Ti si blesava, to mi je samo bio rezervni plan. Vidiš, ništa od toga se neće desiti i nemoj za mene više da brineš. Nego, čujem da si pred diplomom? Svaka čast!

Zbunjena devojka nije očekivala ovakvu promenu teme. Gde je bila ona Jovana koja se sad iščekivala? Morala je ponovo da pokuša.

– Da, ja sam blizu završetka, ali ti si mi nešto zastala. Poremetilo te ovo s Ognjenom.

– Pa, nije bilo lako učiti i boriti se za njega.

– A ti si se žestoko borila, svaka čast! Odakle ti snage?

– Nije bilo lako. U stvari, jedno vreme je bilo pakleno. Morala sam da radim svakakve gluposti.

– I bila si spremna na neke mnogo gore. Bila bi dobar pisac krimi-romana.

– Ja? Ma jok, nemam ti ja veze s pisanjem. A kako ti je tata? Čitala sam skoro da je u konkurenciji za neku nagradu.

Razgovor nije uopšte tekao u dobrom pravcu. Sad se negde Ognjen verovatno nervira dok Jovanin otac počinje da likuje. Bila

je u panici. Ceo plan prisluškivanja će propasti ako Jovana nastavi da se ponaša kao anđeo.

– Mija, ti si negde odlutala?

– Izvini, nešto sam se zamislila.

– Da se nisi zaljubiška?

Odjednom joj je sinulo. Znala je da to Ognjen nikako ne bi predložio, ali morala je da učini sve kako bi ga opravdala u očima čoveka koji očekuje prave dokaze o zlobi i ludilu njegove kćerke.

– U stvari, jesam.

Jovanine oči su zasijale, nagnula se napred i nestrpljivo pokazala rukom da Mija nastavi da priča.

– Zato sam te i zvala. Moram nešto da ti priznam.

– Hajde već jednom, pričaj, ko je taj nesrećnik?

Nastala je neprijatna tišina. Mija se pitala da li će uspeti da izazove onu pravu reakciju, ali nije imala drugo rešenje. Išla je na sve ili ništa.

– Radi se o Ognjenu.

Jovanino lice se pomračilo. Odjednom je njen pogled postao unezveren.

– Zezaš me, zar ne?

– Ne zezam te. Ozbiljna sam. Viđam se s njim tajno.

Pogled pun ludila i dalje je bio tu. Nije se menjao nekoliko sekundi, a onda je Jovana ponovo dobila običan, prirodan izgled i prasnula u smeh.

– Ti si za ludnicu, draga moja, umišljaš svašta! Ti i Ognjen? Ma, daj, koja bi budala poverovala u tu priču?

Miji je mozak radio sto na sat. Dohvatila je svoj mobilni telefon i pronašla onu jednu poruku koju joj je Ognjen poslao da joj da do znanja da mu je u mislima uvek. Pružila je Jovani telefon. Ubrzo se unezverenost vratila na njeno lice. A onda je telefon završio na podu u komadima. Jovana je bila na nogama, nakostrešena, spremna za borbu.

– Ne mogu da verujem! S tobom? S takvom jadnicom kao što si ti? Ko je tu nenormalan? Pa, on ne zna šta sam ja u stanju da uradim.

Mija je znala da sad mora da iskoristi trenutak. I ona je stala na noge.

– Znam ja šta si ti u stanju da uradiš... da gađaš jajima, da zoveš po celu noć i spuštaš slušalicu, da šalješ uvredljive poruke i ostavljaš mrtve životinje pred vratima. Misliš da će to što si meni radila da uplaši Ognjena? Nije uplašilo ni mene, pa neće ni njega, veruj mi.

Sad je bilo važno, sad ili nikad.

– To što sam tebi radila nije ništa od onog što ću uraditi njemu! Videće on kad mu droga završi u kući i kad se nakljukam tableta, onesvestim se pred njegovim vratima, pa onda miliciji kažem kako me je maltretirao, silovao, navodio na koješta. Ionako je u problemu sa zakonom, samo čekaju da ga zgrabe. A onda ću se okomiti na tebe kad on bude s liscicama. I ovaj put nemoj da se uzdaš da će te u glavu pogoditi samo jaje. Biće nešto mnogo teže od toga! Ali prvo da se pozabavim Ognjenom. Nadrljao je, kunem mu se. Mene niko neće tako prevariti! Niko!

Istrčala je iz stana. Mija je odjednom osetila slabost u nogama i vrtoglavicu, spustila se na krevet i zaplakala od čudesnog olakšanja.

Mikrofoni su bili dobro skriveni, ali je Jovana bila potpuno otkrivena.

23. Poglavlje

Mija i Ognjen su bili u njegovom džipu i išli u poznatom pravcu.

– Kada sam čuo da si rekla moje ime, mislio sam da ću se onesvestiti. Pomislio sam da nemaš pojma šta radiš.

– Nisam imala drugo rešenje. Čuo si kako je razgovarala, kao da je svetica, kao da su njene ideje bile samo neka usputna priča.

– Da, njen otac je već krenuo da me prebije, ali dobro je, izvadi-la si stvar.

– Siguran si?

– Potpuno. Koliko za nedelju dana Jovana će biti u Londonu i to pod strogom prismotrom strica. Nemaš pojma kako mi je zahvaljivao njen otac nakon svega. A do puta neće izaći iz kuće jer je podelio sve stvari koje su joj bile u ormanu.

– Neko se baš obradovao. Ali, mogu ti reći, sad mi je nekako žao Jovane.

– Žao?

– Da. Ona stvarno ima problema sa živcima i strastima. Mislim da bi mogla da ubije u nekim trenucima.

– Možda smo joj zato ti i ja na neki čudan način spasli život. Ili je bar sprečili u budućem ludilu.

– Nadam se...

– A ja se nadam da si ti uspela da mi oprostiš.

Mija ga je pogledala s nežnošću.

– Šta to?

– Sve. I prošlost u kojoj nisi postojala.

– To ne mogu da ti zamerim. Želim samo da ti budućnost bude drugačija.

– U kom smislu?

– Da, za početak ja postojim u njoj.

24. Poglavlje

Dan ju je zagolicao kroz prozor poznate sobe. Protegla se pazeći da ne probudi voljenog muškarca. Opet je imala onu slatku bol u mišićima. Ustala je i na prstima obukla farmerke i majicu, a onda napustila sobu i uputila se ka kuhinji. Tamo ju je dočekaao kuvar s velikom kapom, bez prednjeg zuba, no ipak se široko smejaao.

– Dobro jutro, kako ste spavali?

– Predivno. Nego, imam jednu molbu za vas.

– Naravno, samo kažite, da li ste za neki specijalan doručak?

Mija se nasmešila.

– Da, za vrlo specijalan. Za jedan koji ću ja napraviti.

Kuvar je klimnuo glavom.

- Razumem. Ljubav na usta ulazi.
- Ljubav ulazi na mnoge načine, a jedan od njih je i na usta. Toliko sam zaljubljena da želim na sve moguće načine da mog muškarca nahranim ljubavlju.
- Samo izvolite, kuhinja je vaša.
- Hvala od srca.

Mija se s poletom bacila na pripremu doručka.

25. Poglavlje

Budila je Ognjena poljupcima. Smešio se i pre nego što je otvorio oči i ponavljao njeno ime. A onda je ugledao poslužavnik i na njemu omlet sa šunkom, dve kifle premazane puterom i prirodnu limunadu.

- Šta je ovo?
- To je tvoj doručak.
- Ali nismo se tako dogovorili. Ja bi trebalo da budem taj koji donosi i poslužuje.
- Imam i ja svoje želje. Jedna od njih je da ti donesem doručak u krevet.
- Hvala, ljubavi. Znaš li da sam noćas sanjao jedan jako čudan san?
- Jesam li bila u njemu?
- Naravno, kao i u svim mojim snovima, ali i na javi.
- I? Šta sam radila?
- Dala si mi telefon prve večeri kad smo se upoznali. Mija ga je zbunjeno pogledala.
- Stvarno si to sanjao?
- Da, veruj mi.
- Pa? Šta se desilo dalje?
- Sledeće noći smo bili zajedno. Bila si kod mene i sve je bilo dobro, strasno.
- Znači, ne bih pogrešila da sam ti odmah dala zeleno svetlo?

– Nisam završio... Posle seksa i tuširanja poželeo sam da budem sam. I rekao sam ti da ideš, pozvao taksi i ti si otišla. Više se nikada nismo videli.

Sad je Mija bila razočarana.

– Stvarno bih tako prošla?

– Ne znam, to je bio samo san. Ali moguće je da bi se poveo za svojom navikom da brzo ispraćam devojke koje mi se odmah prepuste, pa bih zanemario da ti imaš mnogo toga što je na prvi pogled skriveno. Ne bih ni znao šta sam izgubio.

– Verujem da su sve devojke s kojima si odlazio u krevet nakon jedne noći poznanstva na svoj način imale dosta toga u sebi što ti nisi imao prilike da vidiš. Nisi im davao šansu.

– Da, i ja sam u to siguran. Ali bio sam takav i šta da se radi... Važno je da sam došao do tebe. Istina, teškom mukom, ali isplatilo se.

– Kad jednog dana nekome budemo pričali kako smo se smuvali i kroz kakav smo pakao prošli, neće nam verovati.

Nasmejali su se.

– Neće nam biti ni važno da li nam veruju. Jesi li još zaljubljena u mene?

– Još više.

Poljubili su se strasno i s puno emocija.

– Hajde, doručkuj, želim da te gledam dok jedeš prve plodove moje kuhinje.

– Nadam se da nije otrovno...

– Nadam se i ja.

Ponovo su prasnuli u smeh. Napolju se čuo poj ptica. Negde je jedna devojka čekala put za London i smišljala plan kako će se osvetiti kad se jednoga dana vrati u zemlju. Nije imala pojma da je u Londonu napokon čeka muškarac koji će joj pripadati celim svojim bićem.

